

פרוטוקול עיריית הוד השרון

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 5/18 דיון מיוחד, דו"ח המבקר מס' 23
מיום רביעי, ה' ניסן תשע"ח, 21.03.18

160264

נוכחים :

ראש העירייה	-	חי אדיב
סגן ראש העירייה	-	יגאל שמעון
סגן ראש העירייה	-	חיים שאבי
משנה לראש העיר	-	כנרת אלישע כהן
חבר מועצה	-	יואב רוזן
חבר מועצה	-	משה חנוכה
חבר מועצה	-	יגאל הררי
חבר מועצה	-	אביאל אברמוביץ
חבר מועצה	-	נוה גור
חבר מועצה	-	מאיר חלוואני
חברת מועצה	-	עדי ברמוחה
חברת מועצה	-	אביבה גוטרמן
חבר מועצה	-	אמיר כוכבי
חברת מועצה	-	יעל ברזילי
חבר מועצה	-	נדב דואני

נעדרו מהישיבה :

חבר מועצה	-	אופיר טואיל
חברת מועצה	-	שירלי אלנקווה

משתתפים :

מנכ"לית העירייה	-	חנה גולן
מבקר העירייה	-	מוטי פרוינד
יועמ"ש העירייה	-	ירון סולברג

סדר יום:

דיון מיוחד בדו"ח מבקר העירייה מס' 23 לשנת 2016.

** תחילת ישיבה **

יגאל שמעון: ערב טוב לכולם. אני שמח לפתוח את ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין. אנחנו דנים בישיבה מספר 5/18, על סדר היום דיון מיוחד בדו"ח מבקר העירייה מספר 23 לשנת 2016. אדוני המבקר, בבקשה.

מוטי פרוינד: תודה רבה. אני רוצה לפתוח ברשותכם, את הדיון המיוחד בדו"ח מבקר העירייה מספר 23 לשנת 2016, וכפתיח לישיבה אני אומר אולי דברים שאני אחזור עליהם ממה שאמרתי שנה שעברה, אבל גם כמה דברים חדשים שאני רוצה להדגיש במסגרת השנה הזאת.

ברצוני לציין שהושקעה הרבה עבודה בדו"חות הביקורת, כל המנהלים של האגפים והמחלקות, מודעים לליקויים ולממצאים, כולם קיבלו אותם, הגיבו עליהם, הופיעו בפני הוועדה לענייני ביקורת, וענו על שאלות חברי הוועדה.

בהזדמנות זו, אני רוצה לציין גם את חברי הוועדה לענייני ביקורת שהשקיעו עבודה רבה ורצינית בדיון בדו"ח. כמו כן, נערכו דיונים אצל ראש העירייה והמנכ"לית, על מנת ללבן את הליקויים ולסכם לוח זמנים לתיקונים במידת האפשר, בהתחשב בכך שלא כל ליקוי ניתן לתיקון בדיעבד. הטיפול בדו"חות ובליקויים, מעמיק יותר מבעבר, ויש התייחסות רצינית של הנהלת העירייה. הליקויים לא פשוטים, אבל בארגון כשלנו, לא יכול להיות שפועלים ללא ליקויים, ובלבד שנעשים מאמצים לתקנם ולצמצמם. מבחינתי ההישג יהיה אם יילמדו הלקחים והליקויים שנתקלו לא יחזרו על עצמם בעתיד, יחזרו אולי ליקויים חדשים.

אני גם רוצה לציין מאוד לחיוב את העובדה, שבשנים האחרונות לא היה אפילו ניסיון התערבות של גורם כלשהו בעירייה בעבודת הביקורת.

בהזדמנות זו, אני רוצה להדגיש מספר דגשים כלקח מ-24 שנות עבודתי כמבקרה של עיריית הוד השרון. א' - חשוב שיחידות העירייה יגבירו את התיאום ביניהן על מנת להגביר את היעילות בעבודת העירייה. חשוב שהנהלת העירייה והיחידות השונות יגבירו את הפיקוח ככלל על ביצוע העבודות לרווחת התושבים ועל תיקון הליקויים של הביקורות

השונות, על מנת למנוע תופעה של ליקויים חוזרים ונשנים.

חשוב שהנהלת העירייה תעשה מאמצים לשפר את התפקוד ואת המוטיבציה של העובדים. חשוב וחיוני ביותר לבצע ניתוח עיסוקים של מחלקות שונות, ואולי אף של כל העירייה, כפי שהומלץ בדו"חות הביקורת. כדי להגיע להיקף העובדים הנדרש, תוך ביצוע פעולות התייעלות בכל תחומי העשייה של העירייה.

חשוב להדגיש, ועל הנהלת העירייה להפנים, שהביקורת הינה כלי ניהולי חשוב המסייע לארגון ביצירת מינהל תקין ויעיל, בניהול התקציב, בשמירה על הרכוש העירוני, ובמתן השירותים לציבור, וכל זאת, על פי החוקים, התקנות והנהלים המחייבים.

חשוב שעובדי העירייה יבצעו את עבודתם בחריצות וביעילות, שהנהלת העירייה תנהל את ענייני העיר על פי תכנית עבודה המגובה בתכנית תקציבית אמיתית, אשר יהיו בה סדרי עדיפויות רצויים וללא חריגה מהתקציב. חשוב שהציבור יתרשם שעבודת הנבחרים, ההנהלה והעובדים נעשית ביושר, בהגינות, בשוויון וטוהר מידות.

לסיכום, כפי שענייכם רואות, יש התייחסות, יש טיפול, ואני רוצה לברך על כך. אני מקווה שכך הדברים יימשכו, ואף יעמיקו יותר ויותר את הטיפול בליקויים, תוך שמירה על טוהר המידות ושיפור השירות לתושבים. תודה רבה.

יגאל שמעון: אוקיי, תודה. אני חייב לומר משהו. כשהגעתם לכאן, ראיתם פרח עם הקדשה אישית לכל חבר מועצה, ברכת חג שמח, שתדעו שזה ממני אישית. אני חושב שמגיע לכל אחד מכם על מה שעשיתם בקדנציה הנוכחית, על מה שאתם עושים. תדעו שהכל בהתנדבות מצדכם וכל הכבוד. ושכחתי להביא עוד פרח אחד בשבילך, אדוני המבקר.

מוטי פרוינד: אני מוכן לקבל את זה מאוחר יותר.

יגאל שמעון: זה מגיע לך, כי אתה עושה עבודת קודש. אני חושב שהעבודה שלך היא מצוינת, מעולה וחשובה לכל מערכת. תמיד יהיו ביקורות, תמיד נוכל לתת תשובות, ותמיד נמשיך לתת את מה שאנחנו רוצים לתת. כי בלי ביקורת, אי אפשר להתקדם ואי אפשר להצליח.

אביבה גוטרמן: אם מתייחסים אליה.

יגאל שמעון: לא, ומתייחסים. ברור שמתייחסים, כי אני יודע שמתייחסים. אז תודה רבה על כל מה שעשית. בבקשה נוה, יו"ר ועדת הביקורת, הבמה שלך בבקשה.

נוה גור: ראשית, אני רוצה להודות לך יגאל שמעון.

- אמיר כוכבי:** המועצה בחסר עכשיו של חבר מועצה? יש התייחסות לעניין הזה?
- יגאל שמעון:** לא, ברגע שפתחנו בקוורום, אין בעיה.
- חי אדיב:** לא, הוא שואל על החברה החדשה.
- אמיר כוכבי:** אני שואל על ההרכב של המועצה כמועצה.
- יגאל שמעון:** כן, היא לא הגיעה. היא קיבלה את המינוי.
- אמיר כוכבי:** אפשר לקבל חוות דעת איך זה עובד אם לא הושבע חבר מועצה נוסף?
- ירון סולברג:** היא לא יכולה לפעול. היא חברת מועצה, אבל היא לא יכולה...
- אמיר כוכבי:** השאלה איך המועצה יכולה לפעול. אני יודע למשל שבכנסת אין דבר כזה שאין 120 חברי כנסת. איך זה עובד במועצות?
- יגאל שמעון:** לא, הוא אמר שהיא לא יכולה לפעול. היא חברת מועצה.
- אמיר כוכבי:** היא לא יכולה לפעול אבל גם-
- עדי ברמוחה:** אבל לא השביעו אותה.
- יגאל שמעון:** היא חברת מועצה, אבל היא לא יכולה לפעול.
- אמיר כוכבי:** האם יש השלכות על המועצה? הרי מועצה אמורה להיות מספר אי זוגי.
- ירון סולברג:** אני לא רואה פגם.
- יגאל שמעון:** אין פגם, תודה.
- עדי ברמוחה:** אבל ירון, לא בוצעה השבעה בפנינו.
- יגאל שמעון:** אז הוא אומר-
- ירון סולברג:** זה הסנקציה, היא לא יכולה לפעול אם היא לא-
- יגאל שמעון:** תצהיר אמונים.
- ירון סולברג:** מצהירה אמונים. אוקיי?
- אביבה גוטרמן:** אז למה היא לא באה להצהיר?
- ירון סולברג:** לבטל שלושה דיונים חשובים שנקבעו לישיבת מועצת העיר, בגלל שהיא בחרה כרגע לא להגיע לישיבה הזו, לכן מועצת העיר יכולה לקבל את ההחלטות.
- עדי ברמוחה:** זאת אומרת, שאפשר היה כל שם לרשום.
- ירון סולברג:** מה זאת אומרת כל שם?
- עדי ברמוחה:** כל שם מהרשימה שיהיה לנו פה על הפתק וכתב מינוי יקבל אותו שם, זה לא משנה מי זה, ואנחנו עובדים כ-16 חברי מועצה?

יגאל שמעון: לא הבנו, לא הבנו, לא הבנו. לא הבנו מה זה כל שם?

עדי ברמוחה: אני לא הבנתי. אני קצת, לא הבנתי.

ירון סולברג: יש מועמד נוסף ברשימה אחרי שתקוה גלם פרשה, נמסרה לה הודעה. וממה שהבנתי, יש את האישור שלה לחברות במועצה, היא לא ויתרה על זה. היא חברת מועצה על פי דין, מבחינה זאת הציבור בחר בה. היא לא יכולה להתחיל לפעול, אלא אם כן היא תצהיר אמונים.

היא בחרה שלא להגיע לישיבה כרגע, אני לא רואה אותה כאן, אולי היא תגיע עוד 5 דקות ואולי היא לא תגיע בכלל הערב, אני לא יודע. אני חושב שעדיין מועצת העיר יכולה לקיים את הדיונים החשובים שיש, שנקבעו לדיון הערב. וזה שהיא בחרה להיעדר, אז המועצה תקבל החלטה עם ה-16 חברים, כאשר היא חברה במועצת העיר. אבל קרה כבר, וקורה הרבה מאוד, שרשאית מועצת העיר לקבל החלטות גם כש-17 חברים לא נמצאים בחדר. אבל הפגם כרגע מבחינתה היא שהיא לא יכולה לפעול. כמובן שאם נראה שזה נמשך, ואם נראה שהיא לא מגיעה או לא מתייצבת לישיבות מועצה וכו', ניתן לזה פתרון. זה לא יישאר בלי מענה. כרגע אני לא חושב שצריך לפסול את 3 הדיונים של מועצת העיר בגלל שהיא...

יגאל שמעון: תודה. כן, נוה, בבקשה.

נוה גור: אמיר, עוד משהו?

אמיר כוכבי: לא רצית לעשות הרמת כוסית לפני הדיון? יש חג.

יגאל שמעון: אה, אני רציתי. אין בעיה. כולם נכנסו, כולם הגיעו לישיבה?

נוה גור: אפשר להרים כוסית על הליקויים, מה שאתה רוצה.

אמיר כוכבי: בזמן הרמת הכוסית, אולי תספר לנו למה ראש העירייה נעדר מ-3 ישיבות מילא חברת מועצה חדשה שעוד לא יודעת מה המשמעות.

יגאל שמעון: אתה רוצה להרים כוסית או לשאול שאלות?

יגאל הררי: אנחנו נברך את ראש העיר שמקבל עכשיו את המינוי ברגע זה.

אמיר כוכבי: יש דיון בדירקטוריון, הוא אפילו לא נוכח שם, בוא.

נוה גור: גם שם הוא לא נוכח?

אמיר כוכבי: סיפורים שיספרו למישהו אחר.

נוה גור: אז איפה הוא נוכח.

יגאל שמעון: אתם רוצים להרים לחיים לקראת החג?

אמיר כוכבי: אם פיזרת גם פרחים וגם יין, בוא זה.

- יגאל שמעון:** אז אני באתי באהבה. אתה רוצה להמשיך עכשיו?
- אמיר כוכבי:** להרים כוסית.
- יגאל שמעון:** אמיר, בוא.
- אביבה גוטרמן:** הוא חסר לכם כאילו?
- אמיר כוכבי:** יגאל, אתה רוצה לברך?
- יגאל שמעון:** כן, אני רוצה קודם כל קיבלתם, ראיתם את הפרחים.
- נוה גור:** רגע, זה תירוש או שזה משכר?
- יגאל שמעון:** לא, זה תירוש. אנחנו לא משכרים.
- נוה גור:** כי אם זה משכר, עדיף באמת לפני...
אמיר כוכבי: זה לא יעזור.
- נוה גור:** זה לא יעזור? שישתו קצת לפני.
- יגאל שמעון:** אז בואו נאחל לכם. חברים, קודם כל חג שמח וכשר.
- נוה גור:** חג שמח, יגאל. אתה אוהב את כולנו?
- יגאל שמעון:** בריאות, הצלחה, לכם, לבני ביתכם, באמת מכל הלב, לא סתם. ותהיו תמיד שמחים, 'ואהבת לרעך כמוך'. אל תלכו בכסאח, תלכו רק באהבה. לצוות, לכל הנוכחים כאן, למנכ"לית, ליועץ המשפטי, למבקר שעבד קשה.
- מוטי פרוינד:** תודה רבה.
- יגאל שמעון:** לפקחים וליהודה ולכל, ליפה שעושה עבודת קודש. אין עליך. חג שמח, כשר, בריאות לכולם. לחיים.
- אביבה גוטרמן:** אמון, אמון, אמון. רגע, אמיר יש לו משהו.
- אמיר כוכבי:** יגאל, כטוב לבך ביין, באמת בשביל סדרי המינהל התקין, בכל זאת, 3 ישיבות, יש איזה תירוץ רשמי? לא שאנחנו מתנגדים, כן? האווירה כבר הרבה יותר כשאתה מנהל את הישיבה. אבל בכל זאת, אולי תירוץ רשמי לאי הנוכחות של ראש העירייה ב-3 ישיבות שכאלה? אני שואל באמת.
- יגאל שמעון:** בסך הכל, בסך הכל-
- נוה גור:** יגאל, יגאל, שנייה. אם כבר אתה עונה לו, אז עד הדרך אולי אני אשאל עוד שאלה.
- יגאל שמעון:** זה על חשבונך עכשיו, כל מה שקורה.
- נוה גור:** לא, לא, לא, זה לא על חשבונך.

יגאל שמעון: אין, אני לקחתי זמן.

נוה גור: לא, זה על חשבונך, זה על הדיון הבא.

מאיר חלואני: חשבנו באהבה. אל תהיה-

נוה גור: על הדרך גם להסביר את פשר העובדה שאנחנו לא מתכנסים כבר כמה זמן, חודשיים?

עדי ברמוחה: חודשיים.

נוה גור: חודשיים שלא התקיימו ישיבות.

עדי ברמוחה: מן המניין.

נוה גור: אז גם אם אפשר לתת הסבר משפטי, אדוני היועץ המשפטי.

יגאל שמעון: אז אולי נשאיר את זה לאחרי ישיבת-

אביבה גוטרמן: למה?

עדי ברמוחה: אחרי זה לא יתקיים.

מאיר חלואני: נראה לי שירון לא רואה בזה פגם, שלא התכנסנו חודשיים.

אמיר כוכבי: רגע, אני אחדד את השאלה, כי גם בסדר היום שיש לנו היום, יש 3 ישיבות שלא מן המניין, ואם אני לא טועה, אז לא היתה ישיבה מן המניין החודש. מתי היא מתוכננת להתקיים?

נוה גור: וגם לא חודש שעבר.

עדי ברמוחה: נכון.

נוה גור: ויש הצעות לסדר שמונחות מזה חודשים רבים, ולא מועלות לסדר. אז נוצר מצב אבסורד, שהצעות לסדר שמועלות על ידי חברי המועצה, לא דנים בהן. זה הכל באהבה, יגאל.

יגאל שמעון: קודם כל, יש ישיבה היום על פי דרישה שלכם. מה הבעיה? אני לא מבין מה הבעיה.

נוה גור: שאלנו שאלה אחרת.

עדי ברמוחה: אבל אין שם את ההצעות לסדר ...

נוה גור: צריך הצעות לסדר שהועלו ב-

יגאל שמעון: הצעות לסדר, בוא נדבר על זה בישיבות הבאות. אבל בוא, תתחיל בבקשה עם ה-

אמיר כוכבי: לא, אבל יגאל, אם אפשר תשובה.

עדי ברמוחה: לא, אבל הוא ביקש חוות דעת.

יגאל שמעון: באמת אני לא יודע, אתם שואלים שאלה.

אמיר כוכבי: ישיבה מן המניין, מתוכנתת החודש?

יגאל שמעון: אני אבדוק ואני אעדכן אותך כשראש העיר יהיה.

יגאל הררי: תלוי במינוי.

אמיר כוכבי: שמה?

יגאל שמעון: כשאני אקבל תשובה מראש העיר. מי שמזמן זה ראש העיר, זה לא אני.

עדי ברמוחה: אבל אפשר לקבל חוות דעת מהיועץ המשפטי בבקשה בעניין הזה? לעניין כינוס ישיבות מן המניין שלא קרו לא בחודש פברואר, וכנראה גם לא יקרו בחודש מרץ.

אביבה גוטרמן: גם לא התייחסות למה שביקשנו.

עדי ברמוחה: ואם יגאל ימתין לתשובה מראש העיר שלא נמצא פה היום, וסביר להניח ש-

יגאל שמעון: אני אגיד לך מה הבעיה.

עדי ברמוחה: לא, אתה אל תגיד לי.

יגאל שמעון: אני חושב שאנחנו עכשיו בדו"ח, אנחנו מזלזלים בדו"ח מבקר.

עדי ברמוחה: ממש לא.

יגאל שמעון: יש לך פה יו"ר ועדת ביקורת, שאמור להציג את דו"ח הביקורת. במקום שאתם תתנו לו להציג את דו"ח הביקורת, תכבדו אותו, ישב ראש הוועדה, הכין לכם חומר והדפיס ועבד מאוד קשה. במקום שתתנו לו לפחות את האפשרות להציג את דו"ח מבקר העירייה. מה אתם עושים? אתם עכשיו חוזרים אחורה. תנו לו בבקשה להציג.

עדי ברמוחה: אתה יודע איפה הבעיה? זה נשמע כל כך מזלזל מהפה שלך שאתה אומר את זה בצורה כזאת.

יגאל שמעון: אני אגיד לך, כפי שאני מבין-

עדי ברמוחה: זה נשמע בצורה מזלזלת.

יגאל שמעון: בישיבות מן המניין, אפשר לדבר על כל הנושאים. גם פיצולים, פיצולי סיעות, פרישה מסיעות.

עדי ברמוחה: יגאל, במקום להאריך במילים, תן ליועץ המשפטי לומר את חברת דעתו והלאה.

יגאל שמעון: למשל מקרה של חברת מועצה ששייכת לאיזו מפלגה, שאמרו לה 'לכי מפה', וזה ממש לא יפה, מה שעשו לאותה חברת מפלגה. נדמה לי שזה

יש עתיד, לא? אני אומר, אז בישיבות מן המניין תמיד אפשר לדבר על כל הדברים. אז בואו נשאיר את זה לישיבות הבאות, מאחר שאני מכבד אתכם, והבאתי לכל אחד פרח עם הקדשה אישית.

עדי ברמוחה: כן?

יגאל שמעון: בואו נתחיל עם הוועדה.

עדי ברמוחה: אתה כל כך נחמד, תקשיב, אתה שופע.

אביבה גוטרמן: לקראת סיום הקדנציה, אתה מתחיל פתאום-

עדי ברמוחה: כן, אתה נופת צופים.

יגאל שמעון: נו בואו, נו.

אביבה גוטרמן: לקראת סיום הקדנציה, אתה מתחיל להיות מתוחכם.

יגאל שמעון: את יודעת, כל סיום זו התחלה חדשה, תזכרי את זה.

אביבה גוטרמן: אין ספק.

עדי ברמוחה: ובכל זאת אני רוצה לשמוע את חוות הדעת.

יגאל שמעון: אז אחרי זה הוא ייתן לך תשובה.

עדי ברמוחה: לא.

יגאל שמעון: אחרי הדו"ח.

עדי ברמוחה: עכשיו, עכשיו, עכשיו.

יגאל שמעון: לא. אנחנו בישיבה-

עדי ברמוחה: אבל זה לפני שאנחנו מתחילים.

נוה גור: יגאל, בוא נסכם ככה. אם אתה רוצה להתחיל את הדיון בדו"ח המבקר-

יגאל שמעון: כן.

עדי ברמוחה: אתה מוכן לשחרר לנו את המיקרופון?

יגאל שמעון: עוד לא נגעת.

עדי ברמוחה: תלחץ, אתה יודע, זה עם האצבע לוחצים.

יגאל שמעון: אני לא נוגע בכלום. אני לא לוחץ ולא כלום.

נוה גור: יגאל, בוא נסכם ככה. אם אתה רוצה להתחיל את הדיון בדיון המיוחד בדו"ח המבקר, אנחנו נכבד את זה. יחד עם זאת, אנחנו נבקש תשובות לכל הנושאים האלו בתום הדיון הזה.

יגאל שמעון: בבקשה.

נוה גור: בסדר?

יגאל שמעון: אז תתחיל.

נוה גור: יופי.

יגאל שמעון: תודה.

נוה גור: אז קודם כל, אני רוצה להגיד לך תודה יגאל על הפרחים ועל הרמת הכוסית.

יגאל שמעון: באהבה.

נוה גור: ושאתה אוהב את כולנו, זה-

יגאל שמעון: 11 מועמדים, לא יכולתי דבר אחר לעשות. אהבתי את זה.

נוה גור: כן? לדעתי גם חברת המועצה לא הגיע כי היא שוקלת התמודדות.

יגאל שמעון: יכול להיות.

נוה גור: יכול להיות שהיא ברגעים אלה בונה את המטה שלה. עכשיו לעבור ככה לדברים רציניים. אני מבקש להודות למבקר העירייה וגם למזכירתו גלית, מסור לה גם, על עבודה רבה ועל זמינות. יש לנו לא מעט מחלוקות, הם יוצגו גם היום פה. ויחד עם זאת, אני חושב שאלה מחלוקות שהן ענייניות ולא אישיות. ואני מבקש להודות על העבודה, זה דבר ראשון. אם אנחנו פותחים בטוב, אז נמשיך בטוב. אני גם מבקש להודות למנכ"לית העירייה על הדו"ח שהיא תציג. אני לא נמצא פה שנים רבות, אבל בשנים שאני נמצא, אז אני מבין שיחסית זה חדש, שמקבלים התייחסות מהירה. מה נעשה עם ההתייחסות, זה המנכ"לית יודעת, אבל על כך תודה.

הדיון היום יתבצע בדרך יחסית מהירה, אני לא מתכוון לעבור על כל מה ש-, על כל ה-10 עמודים שנמצאים פה. אבל כן אני אתאר את עבודת הוועדה שנעשתה במהירות. נציג את המלצות הוועדה אחרי שהתכנסה לדון בכל אחד מהנושאים שמבקר העירייה דן בדו"ח מספר 23, ועליהם אחרי זה נצביע. וכמובן שמנכ"לית העירייה תוכל להתייחס בתום הדברים גם לדו"ח הליקויים מטעם העירייה.

אני רוצה בהערת אגב, אבל ההערה לא חשובה, יגאל, כמי שהעלה פה הצעה לסדר לשמור על העצים בעולם. ביקשתי להציג את הדברים במצגת זו השנה הרביעית, וזו השנה הרביעית שראש העירייה מסרב לאפשר בשנת 2018 לחבר מועצה להציג מצגת. אי לכך, הדפסנו פה המון-המון דפים, וזה מתנגד עם הצעתך לשמור על דפים.

יגאל שמעון: אני מקווה שבישיבות הקרובות יקבלו טאבלטים כל אחד, אנחנו כבר

הזמנו טבלטים.

נוה גור:

הבעיה היא לא טבלט.

יגאל שמעון:

לא, אז אני אומר, אז בטאבלט נוכל להציג את כל מה שאתה רוצה.

נוה גור:

אנחנו יכולים להציג במסך. לא אחת מציגים פה במסך. אז זו תשובה ש...

יגאל שמעון:

כן, אבל הציבור לא רואה את המצגת. אתה לא יכול...

נוה גור:

אז אנחנו לא מציגים יותר מצגות?

יגאל שמעון:

יש מצלמה ושכללנו את המצלמה היום.

נוה גור:

הבנתי.

יגאל שמעון:

והציבור לא יכול לראות את מה שאתה מציג. אז עדיף שתקריא ותתייחס.

נוה גור:

אז אני מבין שראש העיר לא יציג יותר מצגות. חבל. תהליך עבודת הוועדה לענייני ביקורת מתבצע בדרך שבה ב-1.4 מגיש המבקר את הדו"ח. הוועדה אחרי כחודשיים, 3 ימים מהמועד שבו לראש העירייה יש את הסמכות להתייחס, מזמנת את הגורמים המבוקרים לדיון בקרב הוועדה, מתבצע דיון. אנחנו דורשים לקבל מסמכים מאותם מבוקרים. ובסופו של תהליך יש דיון סיכום, ששם אנחנו דנים בכל המלצות הוועדה.

לצערי, התייחסותו של ראש העירייה בפרק הזמן הקצוב לו בדין היא התייחסות ללא תוכן ענייני, אלא בעיקר ברכות ותודות, ואין עומק. יש כמובן התייחסות בהמשך של מנכ"לית העירייה לדו"ח, אבל לראש העירייה עצמו אין התייחסות עניינית בשלב הראשון.

עוד אני רוצה לומר, בניגוד למה שאמר מבקר העירייה, אנחנו כחברי מועצה לא זוכים לקבל התייחסות רצינית מכלל המבוקרים. יש מבוקרים שמתייחסים ברצינות, ויש מבוקרים שחלקם אינם מגיעים. אני אציין את זה עוד מעט בדו"ח. יש מבוקרים שמסרבים להעביר מסמכים. יש מבוקרים שמעבירים את המסמכים בתום עבודת הוועדה, ויש מבוקרים שמעבירים מסמכים שאינם שלמים בלשון המעטה, או אפילו מוטעים והם לא אמת, וזה מצר. אני מצר על כך, כיוון שאני חושב שלא ראוי להתייחס כך, לא לעבודת המבקר ולא לעבודת הוועדה.

דו"ח המבקר עסק ב-3 נושאים. אדוני המבקר, ביחס לדו"חות מסוימים אחרים שהיו בעבר, הדו"ח הזה הוא יותר דל מדיונים

אחרים, גם בנושאים שנבחרו וגם באופן כללי, תמיד בחרת לעסוק ב-3 נושאים מרכזיים ובעוד 2-3 נושאים קטנים. לצערי הדו"ח הזה לא כך, ואני חושב שראוי, לא רק להגדיל את כמות הדברים, אלא לכל הפחות להישאר בסטנדרט שנקבע בשנים כתיקונם.

הדו"ח עסק בביקורת באגף השפע, בביקורת במחלקת התחבורה, ובפרויקט הטבלטים. בכל אחד מהנושאים הללו היתה ישיבה אחת, למעט בפרויקט הטבלטים, שהיו 2 ישיבות, תיכף אני אתייחס לזה. והיתה ישיבת סיכום שדנה בכל ההמלצות של הוועדה, בכל אחד מהנושאים.

אני לא אציג את ליקויי דו"ח המבקר, הם הוצגו בפני חברי המועצה. רק באופן כללי אני אקריא את הפתיח של תמצית הליקויים של כל נושא ונושא, ונעבור להמלצות הוועדה.

היתה ביקורת מנהלית במחלקת התחבורה, הבעיה המרכזית שעולה, שפעילות המחלקה מהווה חלק קטן בתהליכים המתוארים כהליכי המחלקה. קיים מינון גבוה במטלות שהמטלות שהמחלקה מבצעת בתהליכים שהערך המוסף שלהם בתהליך נמוך ומשפיע על הפחתת האפקטיביות והיעילות של התהליך כולו.

באופן כללי, אני אומר במילים שלי, אחרי שהקראתי את הפתיח של תמצית המבקר, זה שמחלקת התחבורה שלנו, של עיר בסדר גודל של 62,000 תושבים, עסוקה בהמון-המון תחומים, אבל מתנהלת עדיין כמחלקת תחבורה של עיר או מועצה מקומית של לפני 20-30 שנה, הן בכוח האדם, הן בתהליכי העבודה שלה, הן במצב של הגדרה של נוהלי עבודה, ורשימה ארוכה של ליקויים שמפורטת על ידי מבקר העירייה.

אני חושב שבמצב שבו התחבורה בהוד השרון נמצאת, אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו להמשיך ולהתנהל עם מחלקה שמעמיסים עליה כל כך הרבה, ותיכף נדון בנושא הזה בהמלצות.

אני רוצה לעבור לנושא השני בדו"ח, לא בסדר שהוא כתוב, אלא לנושא מספר 3, וזה ביקורת במחלקת התברואה וחזות העיר. גם פה עיקר ההתייחסות היא על היעדר ניהול תקין של הסכמים, היעדר נהלי עבודה. תכניות עבודה, ורשימה ארוכה של דברים. אני חושב שגם הדבר הזה, אני מחבר את זה בדיוק למה שאמרתי למחלקת התחבורה. גם הדבר הזה איננו יכול להתקיים בעיר של 62,000 תושבים. הדבר הזה משפיע על ניקיונה של העיר, הדבר הזה משפיע על הריסוסים שיש בעיר הזאת, על התברואה בעיר הזאת, ועל רשימה ארוכה של דברים. ואני חושב שחייב להיות פה שינוי מהותי, ותיכף נצביע על

הדברים הללו, גם במחלקה הזאת.

אני חייב לומר, גם בהקשר לזה, שכאן לא קיבלנו את המסמכים ממנהל אגף השפ"ע, על אף פניות רבות. אני חושב שלא כך ראוי. ועל אף פניות רבות לא קיבלנו אותם. קיבלנו את התייחסות אגף השפ"ע בתום דיוני הוועדה, דבר שכבר לא היה טעם לעשות בהם, כיוון שזה לא עזר.

מעבר לכך, גם בישיבה עצמה שהתכנסה, 3 או 4 ימים לפני תום חודש יוני, כאשר הוועדה יכול להתחיל ב-1.7, התכנסנו כמדומני ב-28.6 או משהו כזה ביוני, אז התשובה היתה שמכיוון שעוד לא הגענו ל-1.7 אז אין תשובות.

ובעיניי זו לא דרך להתייחס לעבודת המבקר וגם לא לעבודת הוועדה. ובכך אני חולק גם על מבקר העירייה, בקשר להתייחסות רצינית לדו"ח עצמו.

פרויקט הטבלטים הוא הנושא השלישי, יש לי כאן מחלוקת, ציינתי אותה ואני מציין אותה גם פה. גם על עבודת המבקר, אני חושב שעבודת המבקר בפרויקט שהיה בעייתי בהרבה אספקטים בעיר הזאת, ולא בכדי הוא נפסק, וכל מי שיושב פה בשולחן יודע איזה מאבק נוהל סביב הנושא הזה. כל מי שיושב בשולחן יודע שגם יש בג"צ סביב הנושא הזה. תיכף אתייחס גם לסוגיה לגבי היותי אחד העותרים בנושא הזה.

אבל מבקר העירייה התייחס בדו"ח שלו בעיקר להיעדר הקפדה על נוהל הבטיחות בפרויקט המחשבים, בשעה שלפרויקט הזה היו המון ליקויים אחרים של פדגוגיה, ליקויים בתחום הבריאות, ליקויים בתחום חוקיותו. ולצערי הדו"ח עסק אך ורק בנושא הבטיחות, שבעיניי הוא חשוב מאוד, אבל הוא בוודאי ובוודאי לא החלק הבעייתי ומהותי בפרויקט הזה. וכאן גם יש לנו מחלוקת בנושא הזה.

מעבר לזה, בדיון הזה, הדיון בנושא הזה היה כפול. התקיימו 2 דיונים. דיון אחד שבו נתבקשתי כיו"ר הוועדה לא לעסוק בניהול הדיון הזה, בשלה היותי עותר בבג"ץ, בעתירה שהוגשה כנגד עיריית הוד השרון. גם כאן יש לי מחלוקת עם היועץ המשפטי על זכות ישיבתי בישיבה הזאת.

אני חושב שאמרתני את עמדתי לא אחת, אבל בסופו של דבר כינסנו ישיבה נוספת, שבה ממלא מקומי ניהל את הישיבה הזאת, ועסקו בדיון הזה בישיבה הזאת.

אני אעבור ברשותכם להמלצות הוועדה בכל אחד מהנושאים. אני נמצא

למי שרוצה בעמ' 6, זה הנושא הראשון, ביקורת בכל מה שקשור לאגף השפ"ע. על ההמלצות הללו אנחנו צריכים להצביע בסופו של התהליך הזה. ירון, אנחנו עוברים דבר-דבר ומצביעים בסוף על הכל? איך אנחנו עושים את זה?

יגאל שמעון: על הכל, הכל.

מאיר חלוואני: זו ביקורת שהיתה במחלקת תברואה, לא באגף שפ"ע.

נוה גור: נכון, במחלקת התברואה.

מאיר חלוואני: זו ביקורת במחלקת התברואה, לא באגף שפ"ע.

נוה גור: אתה צודק, סליחה.

מאיר חלוואני: כי בשנת 2014 לא היה אגף שפ"ע.

נוה גור: נכון, אתה צודק לחלוטין.

עדי ברמוחה: ההצבעה צריכה להיות על כל המלצה והמלצה.

יגאל שמעון: אני מציע שנצביע על כל ההמלצות כפי שהן.

נוה גור:

אפשר אולי להצביע על הכל, ואם יהיה ספציפית מישהו שלא רוצה לאשר משהו, אז נתייחס לזה וככה נחסוך זמן. בכל אחד מהנושאים פירטתי את מועד הישיבה, מי נכח מטעם עובדי העירייה וגם מי לא נכח. אני רוצה לציין שסמנכ"לית השירות שזומנה לישיבה הזאת, סירבה להגיע. אני חושב שאין הדבר ראוי. היא טוענת שזה לא קשור אליה, אני טוען שכל מה שקשור בנושא התברואה בהחלט קשור גם לשירות לתושב. וגם אם היא לא חושבת ככה, אני חושב שראוי שראש העירייה יחייב כל אדם שיש דרישה מהוועדה לזמן אותה להיות, והיא סירבה לשבת בישיבה הזאת.

ההמלצות שהוגשו על ידי הוועדה, יש בצד ימין מי הגיש את ההמלצות. אני לא אקריא את זה, אני אקריא את ההמלצה, ויש לנו בסופו של דבר את החלטות הוועדה עצמה. ההמלצה הראשונה היתה בקשר לוועדה הזאת, להביא גורם מקצועי חיצוני שיבצע ייעוץ ארגוני מקיף למחלקה הזו, בשל העובדה שאין נהלי עבודה ואין דו"חות מסודרי, ועוד רשימה ארכה של ליקויים שמפורטים בדו"ח. לא בכדי המלצנו שיהיה גורם חיצוני, בשעה שביקשנו שהדבר הזה ייעשה ברמה גבוהה כפי שזה קורה בערים אחרות.

אולי חשוב לציין אגב, שבדיון הזה, כשאתם רואים מי בעד ומי נגד, היה קוורום לישיבה הזאת, אבל זה מי שנכח בישיבה הזאת. כל האחרים לא נכחו, ולכן לא תראו פה את השמות שלהם, אבל ברגע שיש

קוורום, אז יש פה הצבעה בהחלטה בדעת רוב בנושא הזה. אותו דבר גם בסעיף 2, בכל מה שקשור לנהלי עבודה, יעדים ומדדים, שצריך להציב למחלקה הזאת. גם ההמלצה הזאת התקבלה ברוב, וגם זו המלצה כדי לייצר ייעול של המערכת הזאת.

עוד המלצה שהועלתה, זה לייצר פלטרפורמה יומיומית שקופה לציבור, שמשקפת את כל מה שנעשה על ידי אחד מהתחומים שאחרים על אותה מחלקה או אותו אגף, לרבות ניקוי רחובות ופינוי גזם. בשל העובדה שאנחנו כחברי מועצה חשים, חלקנו, אולי כולנו, אני לא יודע מה, שיש בעיה קשה בכל מה שקשור לתברואה ולניקיון ופינוי גזם. וכל אותם נושאים שקשורים למחלקה הזאת, אז הצענו שהדבר הזה יהיה בשקיפות מוחלטת, שבו יפרטו לתושבים איפה נוקה, מה בוצע. זו דרך שבה גם התושבים יוכלו לבדוק האם נעשה או לא, וגם לתת לרשות המקומית פידבק, וההמלצה הזאת אושרה.

ביקשנו, לאור הליקויים החמורים שעלו בנושא הזה. אגב, לא היתה לנו יכולת לדעת, לקבל התייחסות מהאגף עצמו, בשל העובדה שלכל דבר לא קיבלנו מענה. יכול להיות שהליקויים חלקם היינו מקבלים עליהם תשובות. אבל כיוון שלא קיבלנו תשובות, אז ביקשנו להגדיר, שיהיה גוף חיצוני שיבקר את עבודת האגף במשך שנה, וימציא דו"ח מסקנות בתום השנה הזאת, נוסף על עבודת המבקר. גם ההמלצה הזאת נתקבלה ברוב.

דרשנו לקבל מסמכים וחוזים, לא קיבלנו. ביקשנו לקבל את כל החוזים במשך 3 השנים האחרונות באגף הזה, שיפורסמו לציבור. המלצה מספר 6, האף הזה איננו ממוחשב. אגף שפ"ע, אף על פי שוב, באמת זה נעשה על מחלקת התברואה, אבל כבר דיברנו באופן כללי גם על אגף שפ"ע, לא יכול להיות שבשנת 2018, האגף הזה איננו ממוחשב. לא יכול להיות שדו"חות שקשורים לניקיון ולכל אותם דברים שקשורים לתברואה של העיר הזאת, הם עדיין בגדר דו"חות שנרשמים על ידי הפקחים. לא צריך להרחיב במילים כמה הדבר הזה מייצר חוסר יכולות למדוד את עצמנו ואת איכות השירות שאנחנו נותנים לציבור.

גם ההחלטה הזאת אושרה. אני דרשתי לקבוע סנקציות כנגד עובד עירייה שאינו מגיע לישיבות הוועדה, או שאינו מעביר מסמכים מבוקשים. אין פה הגדרה של אדם זה או אחר, אף על פי שציינתי מי האנשים שלא העבירו. אני חושב שבאופן כללי, אם ראש עיר חפץ בביקורת, הוא לא יכול לאפשר, זו לא השנה הראשונה אגב, לא יכול לאפשר לעובד עירייה לא להעביר מסמכים ולא יכול לאפשר אי הגעה של עובד עירייה. ראש העירייה בוחר לשתוק בנושא הזה, אבל זו היתה

ההחלטה.

בהצבעה הראשונה, חברת המועצה ברמוחה סירבה, ואז עשינו על פי התקנון הצבעה שנייה, שבה יש ליו"ר הוועדה זכות לקול נוסף, וההצבעה הזאת אושרה.

משה חנוכה: מה הסנקציה?

יעל ברזילי: זה רק שניכם הייתם בדיון?

נוה גור: רק שנינו היינו בדיון, כן. כל מי שלא רשום פה, לא היה נוכח בדיון.

עדי ברמוחה: אני אגיד אחר כך למה.

נוה גור: לא קבענו מה הסנקציה. אני חושב שצריך ליצור מצב, הייתי שמח אגב שלא תהיינה סנקציות. אבל לאור העובדה שיש פה תהליך שבו עובדי עירייה מסרבים להעביר מסמכים או לבוא, צריך למצוא את הפתרון לזה, לא הגדרנו מה.

משה חנוכה: מה נקבע כסנקציה?

נוה גור: אני מוכן להקים על זה ועדה, משה, או שראש העירייה יקבע. אני חושב שראוי-

יגאל שמעון: אני לא חושב שזה תפקידה של הוועדה לדרוש דברים כאלה.

נוה גור: מאה אחוז. אז אפשר, תיכף יהיה דיון פתוח, וכל אחד יוכל לומר את דברו.

יגאל שמעון: אני רק נותן הערה. אני חושב שעובד, כבודו במקומו מונח. אני לא חושב שצריך לפגוע אף עובד, צריך לאיים על עובדים. מה שאתה עושה עכשיו מחד, זה לא נשמע טוב ולא נראה טוב. אבל בסדר, תמשיך, אין בעיה.

עדי ברמוחה: אני אגיד אחר כך למה אני התנגדתי.

נוה גור: רק להתייחס למה שאמרת, אני לא חושב שראוי לפגוע בעבודת המבקר. אני לא חושב שראוי לפגוע בעבודת הוועדה. ואם עובד עירייה מוצא לנכון שלא להתייחס לרצינות, לא לזה ולא להגיע וכן הלאה, אז בוודאי ובוודאי שלא ניתן להתייחס אליו ברצינות. המלצת הוועדה בנושא מחלקת התחבורה.

יגאל שמעון: אתם רוצים להצביע?

נוה גור: אני בעד לקרוא את הכל ואחרי זה.

עדי ברמוחה: אבל אני יש לי.

יגאל שמעון: הערות?

עדי ברמוחה: כן, לגבי ההמלצה הזאת ספציפית.

יגאל שמעון: אז בואו נעשה ככה. בפרק הזה כל אחד יתייחס ונצביע אם אנחנו מאשרים כן או לא. בסדר?

נוה גור: מאה אחוז.

יגאל שמעון: כן, הערות. את רוצה להתייחס אחרי ההערות?

עדי ברמוחה: לא. לגבי ההמלצות, אני התנגדתי להמלצה האחרונה, כי אני לא חושבת שצריך להעניש עובד שלא נותן את מה שאנחנו מבקשים, כי זו מדיניות ראש עיר. וברגע שיוצאת הנחייה בקשה, דרישה מיו"ר הוועדה, מהמבקר לראש העיר, זה פרופר אחריות של ראש העיר. לגבי שאר ההמלצות, אני הייתי בעד.

יגאל שמעון: איזה סעיף זה?

עדי ברמוחה: 7.

יגאל שמעון: קודם כל, אני מצדיע לך, עדי, ומקודם אם פגעת בדך, אז אני מבקש התנצלות, לא התכוונתי.

עדי ברמוחה: אתה מצדיע וירטואלית?

יגאל שמעון: לא, מצדיע באמת. וכל הכבוד לך.

עדי ברמוחה: אז נו. מעל הגבה או מתחת לגבה.

יגאל שמעון: כי אני חושב שזה לא עניינו של עובד להיכנס לתוך הנעליים, ואת צודקת מאה אחוז, ותקבלי את התנצלותי הראשונה שדיברתי אולי, כנראה לא בסדר. אז בואו, מישהו רוצה להתייחס לפרק הזה?

מאיר חלוואני: זאת אומרת, אתה מסכים שזו מדיניות של ראש העיר?

יגאל שמעון: אני לא מסכים.

מאיר חלוואני: אז אני רוצה להבין את התשובה.

יגאל שמעון: אני מסכים שלא צריך לערב עובדים ולאיים עליהם בפיטורים. עובד הוא עובד, ואנחנו מכבדים את כל העובדים, ואף עובד לא ייפגע.

נוה גור: לא היה פיטורים, זה היה עלייה לגרדום.

יגאל שמעון: כשאתה רוצה להיות ראש העיר, אתה רוצה לפטר את כולם? זה בסדר, אין בעיה.

נוה גור: זו היתה תלייה בכיכר העיר.

יגאל שמעון: זה לא עובד כך. מישהו רוצה להתייחס לפרק הזה, חברים?

אביבה גוטרמן: זה ברור, לא מענישה עובד...

מאיר חלוואני: ישב פה חבר המועצה חנוכה ושאל מה הסנקציה? קודם כל, אף אחד לא ביקש לא גרדום ולא פגיעה בשכר. אבל יש איזשהו סוג התנהלות של מינהל תקין, גם לעובד עירייה, על אף שמי שמנחה אותו או ההנחיות, באות מראש העיר, עם כל הכבוד לראש העיר. כל ראש עיר. הרי עובדי הציבור פה בעירייה, ואני מקווה שגם אנחנו נהיה כאלה, חייבים דין וחשבון לתושבים, והם אלה שמשלמים לנו את השכר. בסדר? אנחנו עובדים שלהם. ואם מישהו מתבקש להציג מסמך והוא לא מציג אותו, משהו לא תקין במינהל הזה. זה מינהל לאת קין.

עדי ברמוחה: אבל זה לא עובד.

מאיר חלוואני: ואכן השיח צריך להתקיים על זה, ואני מקבל אגב את השאלה של משה, כי אני חושב שאם הוא התכוון ברצינות, אפשר לחשוב על זה מה עושים עם זה. מה קרה? כאילו אף אחד לא ביקש לעשות למישהו רע. אבל בסך הכל אם יושבת ועדה, אנשים משקיעים מזמנם, כותבים דו"חות, נפגשים, עזוב שחלקם אומרים שיבואו ולא באים.

משה חנוכה: אבל מאיר, אני לא חושב שנוה התכוון למשהו חריג ברמה כזו. אני אומר, צריך להגדיר את זה כבר עכשיו כדי שלא.

מאיר חלוואני: נכון, אז בואו נשב ונחשוב על זה.

יגאל שמעון: אני לא חושב שמתפקידה של הוועדה ויו"ר הוועדה לבקש סנקציות כנגד עובד עירייה. אני לא חושב.

מאיר חלוואני: השיח הזה יכול להתפתח למקום שאפשר לחשוב עליו.

יגאל שמעון: זה לא שיח, זה לא שיח.

מאיר חלוואני: עובדה.

יגאל שמעון: תוציאו את העובדים מהלקסיקון. תוציאו את זה. העובדים הם בסך הכל עובדי עירייה.

מאיר חלוואני: מה זה בסך הכל? זה תפקיד מאוד משמעותי. מה זה בסך הכל? מה זה?

יגאל שמעון: יש מעליהם מנהלים, יש מנכ"לית, ויש מנכ"לית. אני מבקש, כשיש לכם שאלות, תפנו לא לעובדים. העובדים עושים את עבודתם נאמנה, זה הכל.

מאיר חלוואני: יגאל, אני מסכים.

יגאל שמעון: לבקש סנקציות נגד עובדים? לאן הגענו? באמת נו מאיר.

מאיר חלוואני: אתה רוצה לשמוע תשובה? אתה אומר בשביל שתקבל על זה תגובה? אז אני אענה לך.

יגאל שמעון: בראש הפירמידה יושבת מנכ"לית, ומתחתיה יש מנהל אגף ומנהל מחלקה. הם אחראים לא פחות מהעובדים שלהם כי הם מיישמים את ההחלטה של מי שהחליט. אז שיבואו וייתנו תשובות. מה זה להימנע ולהתעלם? אנחנו נציגי ציבור. יושבים ומשקיעים מזמננו, תכבדו את זה, זה הכל. אני מכבד, ותעשו אבל קאט בנושא הזה של העובדים.

מאיר חלוואני: אנחנו עשינו קאט, אף אחד לא ביקש לגרדום.

אביבה גוטרמן: אני רוצה לומר משהו. אני מאוד שמחה שעדי התנגדת.

עדי ברמוחה: אביאל הגיע.

אביבה גוטרמן: יפה. אני שמחה שהתנגדת, אני מבינה את נוח, את יו"ר הוועדה, כי זה מאוד מרגיז לבוא ולהביא את כל השאלות ושאלך לך מענה מהצד שנדרש לתת תשובות. ופה אני מסכימה איתה. הבקשה שלך צריכה להיות לגורם אחר, לא לעובדים. פשוט לגורם אחר. אתה רוצה מנכ"לית, אתה רוצה ראש עיר, כי הכל בא, ההנחיה היא מגבוה, וכולם הולכים ומתיישרים על פי ההנחיה הזאת. אז אתה רוצה ועדת שקיפות, תפנה אליה. תפנה לכל מיני, תפנה למבקר אפילו, שהמבקר יביא את זה כביקורת לפעם הבאה. אבל אתה לא יכול לפנות לעובדים. אף עובד, תקשיב, לא יעשה משהו בניגוד להנחיות. אין מה לעשות. גם אם אתה תהיה ראש עיר, אותו דבר יהיה. אז בואו נדבר בשקיפות על העניין.

נוה גור: בואו נסכם את הנקודה הזאת. אחת - אני שמח שמתוך כל הדברים שהועלו פה, אנחנו עסוקים בנושאי עובדי העירייה, שזו אחת ההמלצות מבין המלצות-

אביבה גוטרמן: לא, אבל כל השאר אנחנו מסכימים.

נוה גור: רגע, שנייה, אני מתייחס למה שאמרת. בואי נתייחס בכללותו. זה אחד. שנית - ההמלצה הזאת עולה אחרי 4 שנים כמעט בתפקידי כיו"ר הוועדה. אין שנה אחת שבה, את מקשיבה, אביבה?

אביבה גוטרמן: בטח, לגמרי. נשים יש להן חלוקת קשב קצת יותר.

יגאל שמעון: אני רוצה-

נוה גור: קיימת דיון, אז אני מגיב. אין שנה אחת שבה לא קורה מצב שבו לפחות בנושא אחד, אם לא ביותר, לא מגיעים עובדי עירייה, ולא בכדי. אין מצב שבו יש, לפני שנה עדכנו את זה בנושא אחר שלא קיבלנו שום מסמך. היו פניות, גם למבקר העירייה, היו פניות גם למבקר העירייה, גם למבקר המדינה, וככה לא מנהלים את זה. יגאל, אתה רוצה להצביע?

יגאל שמעון: כן.

נוה גור: בבקשה.

אביבה גוטרמן: יגאל, אפשר לעשות ללא סעיף 7?

יגאל שמעון: את רוצה להתייחס? ברשותך, נווה, המנכ"לית רוצה להתייחס בכמה הערות לפרק הזה.

חנה גולן: לפרק הזה של מחלקת התברואה.

נוה גור: את רוצה לכל אחד מההמלצות שלנו או לליקויים שלך, לא הבנתי.

יגאל שמעון: בכללי, בכללי. כן.

חנה גולן: וצביקה רוצה להתייחס לביקורת של מחלקת התברואה.

נוה גור: א' - בשמחה, רק לא הבנתי מה את רוצה. יש איזה דו"ח?

יגאל שמעון: היא רוצה להשיב לדו"ח.

חנה גולן: אני לא משיבה על כל סעיף.

נוה גור: את רוצה לתת את דו"ח תיקון ליקויים שלך?

חנה גולן: לא אכפת לי להשיב בסוף, אבל חשוב שצביקה יתייחס עכשיו. אם תתנו לו את האפשרות. על מנת שזה לא יישכח.

נוה גור: בשמחה רבה. ויש לי רק בקשה, גברתי המנכ"לית. אני מבקש שתייחסי, כמי שעומדת בראש פירמידה של העובדים, לעמדתך לגבי עובדים שלא מגיעים או לא מעבירים מסמכים, מה את כמנכ"לית עושה בנושא הזה.

יגאל שמעון: נווה, תן לנו להשיב בבקשה.

נוה גור: בבקשה, בשמחה רבה.

יגאל שמעון: אנחנו לא עושים את זה עכשיו. אוקיי, צביקה.

מוטי פרוינד: אני רוצה מילה אחת, ואני גם מבקש לא להצטייר כאחד שבא להגן פה על העובדים, ולא את המנכ"לית ולא את הנהלת העירייה. אני אומר את האמת שלי כפי שאני רואה אותה. ראשית, בואו נתכנס. כי כל אחד התייחס פה שהעובדים לא מגיעים ולא מגישים ניירות וכו'.

סמכותה של ועדת הביקורת, בואו נתכנס לסמכויות על פי חוק. סמכותה של ועדת הביקורת זה לדון בדו"ח מבקר העירייה או בכל דו"ח אחר שהוגש כדין על העירייה. זאת אומרת, אם מבקר העירייה הגיש לי דו"ח, אם משרד הפנים הגיש דו"ח, אם מבקר המדינה הגיש דו"ח, תפקידה של ועדת הביקורת - לדון בדו"ח.

נוה גור: והיא רשאית לשם כך?

מוטי פרוינד: היא רשאית לשם כך להזמין אליה בעלי תפקידים ולשאול אותם שאלות.

נוה גור: ולדרוש מסמכים?

משה חנוכה: לא לדרוש מסמכים. החוק לא מאפשר לדרוש מסמכים.

נוה גור: הוא לא מונע את זה.

משה חנוכה: החוק קובע מה מותר לעשות. מותר להזמין בעלי תפקידים, לא כתוב בשום מקום שאפשר לדרוש מסמכים, זו נקודה מספר אחת. נקודה מספר שתיים, אם הבקשות היו לגבי איזשהו מסמך כזה או אחר, תכנית עבודה של השנה החולפת, תכנית עבודה של שנה שעברה. אבל לדרוש תכניות עבודה ב-3-5 שנים האחרונות, זה מצריך מאמץ כדי להכין את הנתונים האלו. גם כדי לשלוף אותם, גם אם מוכנים, גם כדי לשלוף אותם. זה אני חושב דרישות קצת מוגזמות, שעובדי העירייה, במסגרת העבודה השוטפת שלהם, קשה להם להמציא את הדברים האלו. מה עוד שלוועדת הביקורת אין סמכות בחוק לדרוש מסמכים.

אבל אני אומר עוד פעם, אם זה מסמכים של השנה החולפת או משהו, שהוא זמין על המדף, אין שום בעיה, אפשר להגיש. אבל כשמתחילים לדרוש מסמכים משנים קודמות ומהעבר, זה מצריך עבודה מאומצת, וזה קשה לעובדים לעשות את זה. תוך כדי העבודה השוטפת שלהם.

הדבר האחרון שאני רוצה לומר, רוב רובן של העובדים התייצבו על פי הדרישות של ועדת הביקורת, בפני ועדת הביקורת. הסמנ"כלית לשירות היא היתה היחידה שהיא חשבה שאין מקום שהיא תתייצב והיא לא התייצבה, זה נכון. זה נכון. המנהלים שזומנו, היתה חוות דעת שהם לא התייצבו. הגננות היתה חוות שהם יגיעו ומנהלי בתי הספר. הגננות הגיעו.

נוה גור: אתה מדבר על דו"חות עבר?

מוטי פרוינד: אני מדבר גם על דו"חות עבר. עובדי העירייה בעיקרון הגיעו על פי הזימון שלהם. אני רוצה לספר לכם, שבקדנציות קודמות היתה הוראה חד משמעית של ראש העיר ושל המנכ"ל, שלא להתייצב בפני ועדת הביקורת, והיו גם זמנים כאלו. היום אין הוראות כאלו, אין מדיניות של ראש העירייה לא להגיש מסמכים. אני מעולם לא שמעתי הוראה של ראש העירייה לא להגיש מסמכים. אין הוראה שלא להתייצב ואין הוראה של לא להגיש מסמכים. יש קושי לגבי העובדים, יש להם קושי להכין מסמכים משנים קודמות, כשהדרישה היא לגבי הרבה שנים קודמות ולגבי הרבה מסמכים. זה הכל.

יגאל שמעון: טוב.

מאיר חלוואני: לא, לא טוב, לא טוב.

אמיר כוכבי: מוטיב, דיברת הרבה, ואני התחרשתי איפה שהוא לקראת סוף ההערה הראשונה שלך.

מוטי פרוינד: והיא?

אמיר כוכבי: שלוועדת ביקורת אין סמכות לבקש מסמכים.

מוטי פרוינד: נכון.

אמיר כוכבי: יושבים פה מספיק עורכי דין ובטח חברי מועצה מסביב לשולחן, שיגידו לך שלכל חבר מועצה יש זכות לבקש איזה מסמך שהוא רוצה.

מוטי פרוינד: נכון, לא במסגרת ועדת הביקורת.

אמיר כוכבי: אתה יכול לקרוא לזה איך שאתה רוצה.

מוטי פרוינד: לא במסגרת ועדת הביקורת.

אמיר כוכבי: אתה יכול לקרוא לזה איך שאתה רוצה. לחבר מועצה יש זכות לבקש כל מסמך שהוא רוצה.

מוטי פרוינד: נכון, במסגרת חוק חופש המידע ובמסגרת החוק לפנייה להמציא תוך 3 ימים.

אמיר כוכבי: חוק חופש המידע לא רלוונטי לחבר מועצה.

מוטי פרוינד: נכון, אבל לא בתור ועדת ביקורת.

אמיר כוכבי: חוק חופש המידע, לא רלוונטי לחבר מועצה, הוא לא צריך לעבור את החוק הזה. זה הכלי הפרלמנטרי היחיד שיש לחבר מועצה אל מול שאר הציבור. ולכן להגיד שלוועדת ביקורת העיר אין סמכות לבקש מסמכים, זה לא רק טועה, זה גם מטעה. ואני מבקש, זו הערה שלא מתאים שהיא תהיה בפרוטוקול ממבקר העירייה.

אביבה גוטרמן: איך אפשר לעשות את העבודה בלי מסמכים? לא מבינה את זה.

מאיר חלוואני: מוטי, אני מוכרח להגיד. אני אגב ניסיתי לפני. אבל אני נתתי כבוד לצעירים. מוטי, אני רוצה להביע קצת פליאה על מה שאתה עשית עכשיו. בתור זה שניהל את הפרק של הטבלטים שאפילו אנחנו לא דנים בו כרגע, אתה ועדי ואמיר ואנוכי, ישבנו וגילינו שהבקשה שלך לקבלת מסמכים מסודרת, גם לא התמלאה.

עדי ברמוחה: נכון.

מאיר חלוואני: לא, אל תעשה לי את התנועות האלה. אני מצטער.

עדי ברמוחה: הוא צודק, וגם כשהיא התמלאה, היא התמלאה לא כמו שצריך, הוא צודק.

מאיר חלוואני: זה היה השיח בפגישה הזו. והיא לא התמלאה, ואני לא חלילה מאשים אף אחד. אבל עדיין, גם אתה שביקרת את הפרק הזה, לא קיבלת מסמכים נכונים. ותוך כדי בדיקה שלנו, גם מצאת חוסר התאמה בתאריכים וברצף ובחוסר מסמכים. אז אני מבקש ממך, לא אכפת לי שתגן על עובדי עירייה, כי אני אוהב אותם לא פחות ממך. אבל תהיה מספיק ישר להגיד שגם אתה לא קיבלת את מה שצריך.

מוטי פרוינד: זה לא מדויק מה שאתה אומר.

מאיר חלוואני: זה מדויק לחלוטין

מוטי פרוינד: ואני אגיד לך למה הכוונה.

מאיר חלוואני: ואני יכול להתווכח איתך על זה. אל תגיד לא מדויק, כי אני לא משקר. זה הכל.

מוטי פרוינד: לא, אני אומר לך את עמדתי.

מאיר חלוואני: זו מילה במילה לפרוטוקול.

מוטי פרוינד: אני אומר לך את עמדתי.

מאיר חלוואני: עכשיו אני מוכן לשמוע את עמדתך.

מוטי פרוינד: אני אומר לך את עמדתי, ואני אומר את זה לכלל חברי המועצה.

מאיר חלוואני: מעולה, מעולה. כן, אני שומע.

מוטי פרוינד: החומרים שהיו באותו זמן, כשאני ביקשתי, כל החומרים שהיו לאף החינוך, הוגשו לי.

עדי ברמוחה: לא נכון, מוטי, זה לא נכון.

מוטי פרוינד: אבל זה מה שהם אמרו שיש להם.

עדי ברמוחה: לא נכון, אנחנו ישבנו שלושתנו, והיו מסמכים חסרים, שנאלצנו כמה פעמים לבקש, לא רק בנושא הזה, בכל הנושאים. היו מסמכים שגם נוח וגם אני ביקשנו כמה וכמה פעמים והם לא הגיעו.

חיים שאבי: זה לא מדויק.

מוטי פרוינד: עדי, אני אסביר.

עדי ברמוחה: חיים, אתה לא היית שם.

מוטי פרוינד: אני אסביר. כשאני דרשתי את המסמכים, אגף החינוך אמר לי והגישו לי את כל מה שהם אמרו שיש להם. לאחר מכן, הסתבר שהיו חסרים

מסמכים נוספים.

עדי ברמוחה: יש תמלול של הפרוטוקול? מוטי, יש תמלול של הישיבות.

מאיר חלוואני: הם גם לא היו תואמים בתאריכים.

מוטי פרוינד: אבל הם אמרו שזה מה יש.

מאיר חלוואני: זו טעות סופר, אני מסכים, אבל היה כשל בביקורת.

מוטי פרוינד: אבל הם אמרו שזה מה שיש להם. לאחר מכן הגישו מסמכים נוספים.

יגאל שמעון: נו באמת, מאיר.

מאיר חלוואני: אל תגיד לי, מה באמת?

יגאל שמעון: אבל זה מה שקיבלו.

עדי ברמוחה: זאת מהות הבעיה.

מאיר חלוואני: יש לזה אחריות בסיסית. מה זה אוקיי?

עדי ברמוחה: זאת מהות הבעיה, שזה מה שקיבלו.

יגאל שמעון: צביקה, בבקשה, כמה הערות.

חנה גולן: מחלקת תברואה.

יגאל שמעון: כן, כמה הערות.

חנה גולן: לא הערות, זה לא הערות.

חיים שאבי: הבהרות.

צביקה ב.: טוב, ערב טוב לכל חברי המועצה הנכבדים. אני קראתי בקריאה ברורה

את כל 7 ההערות שמר נוח הזכיר. ואני קודם כל רוצה לציין שכל ביקורת של מבקר עירייה, וכל ביקורת בכלל, זאת ביקורת מבורכת, חשובה, אפשר להפיק ממנה לקחים, ובוודאי ובוודאי כשיש ועדת ביקורת שגם עומדת על זה שיתוקנו כל הליקויים שיש ובכל מערכת יש ליקויים. אז אני מברך על הביקורת ועל הוועדה ועל כל מה שנאמר פה.

אבל רק להעיר את תשומת לב האנשים, הביקורת במחלקת תברואה של פעם, שקראו לזה אגף תפעול והיום שפ"ע, התייחסה לשים 2014, 2015, 2016. שנים שכל המנהלים-

נוה גור: לא הבנתי. סליחה, לאיזה שנה?

צביקה ב.: 2014, 2015, 2016 בלבד.

נוה גור: לא, לא, לא, סליחה שנייה, סליחה שאני קוטע אותך, כדי שנדייק.

אדוני המבקר, הדו"ח הזה עסק באיזו שנה? ביקורת באיזו שנה?

- חנה גולן:** 2016.
- נוה גור:** אז רק 2016.
- צביקה ב.:** 2014, 2015, 2016.
- נוה גור:** לא. אם 2014, 2015, 2016, סימן שגם אפשר לבקש מסמכים 3 שנים אחורה ואין בעיה. הדו"ח עוסק בשנה אחת ויחידה, בשנת 2016.
- צביקה ב.:** לא, לא.
- נוה גור:** ולא בשום שנה.
- מוטי פרוינד:** הדו"ח הוגש בשנת 2016.
- נוה גור:** הוא עוסק באיזו שנה, מוטי. בוא נדייק.
- מוטי פרוינד:** אבל הביקורת היתה גם לגבי חומרים משנת 2014, 2015, 2016.
- נוה גור:** סליחה, אני לא מבין מה אתה אומר, סליחה. לא, אני לא אתן לדיון הזה ללכת למקומות שהם לא ראויים ולא מכבדים, וזה מה שקורה פה כרגע. אגב, יש פה דיון מאוד מהותי בעיניי וחשוב על התנהלות של ועדת...
אם עושים השוואה כספית בין שנה 2014-
- צביקה ב.:** מי עושה?
- צביקה ב.:** בדו"ח הביקורת, והוועדה התייחסה לנתונים של הפרשים כספיים בין 2014 ל-2015, אז על איזה שנים מדובר?
- נוה גור:** כל דו"ח מבקר הוא דו"ח לשנה ספציפית, והוא יכול לציין במסגרת הדו"ח הזה שהשנה בניגוד לשנים עברו, יש עלייה במספר זה או אחר. עדיין הדו"ח נותן חיתוך מצב לנקודה בשנה מסוימת ולא מתייחס לשנים קודמות.
- מוטי פרוינד:** ההגדרה שלך נכונה, זה בדיוק המצב.
- נוה גור:** לא נגיד שזה דו"ח של 2014, 2015, 2016.
- מוטי פרוינד:** לא, לא, לא.
- נוה גור:** רק חידדתי.
- צביקה ב.:** אין שום בעיה, אני אחדד עוד יותר עכשיו.
- נוה גור:** בבקשה, בסדר.
- צביקה ב.:** שנת עבודה 2016, תוכננה בשנת העבודה 2015 ולא ב-2016, כי ההוצאה לפועל ב-2016 היא תוצאה של חצי שנה של הכנת עבודה לשנת 2015, ומנהל התברואה ומנהל האגף הקודם לא היו בביקורת הזאת על מנת

להשיב על שאלות ענייניות של אותה תקופה. כל מה שהתבקשנו, השבנו, העברנו. וכל הליקויים מאז הביקורת שנערכה בשנת 2017, כבר חלפה שנה. היום סרט אחר.

אם הביקורת היתה סרט שחור-לבן, אז היום אנחנו נמצאים כבר בסרט אחר, שונה לחלוטין ממה שהיה. מרבית הדברים תוקנו. יש עוד דברים שנמצאים בטיפול שמצריך זמן, כמו הכנסת מערכות מחשוב וכו'. אבל היום אנחנו נמצאים עם קבלנים חדשים, תקציבים אחרים, עם סרט אחר לחלוטין. ולכתוב למשל - בעקבות הביקורת של התוצאות של שנת 2014, 2015, 2016, ל... יועץ, את מערכת התברואה, אז מנהל מחלקת התברואה שנכנס לתפקידו רק לפני שנה, פחות משנה, יש לו יועץ שמוליך אותו, שהוא אחד הוותיקים במדינת ישראל, בנושא תברואה ופסולת. שהרבה יועצים מקצועיים בארץ, באים לפתחו ולומדים אצלו איך להיות יועץ.

אז אנחנו נמשיך ללוות את המנהל החדש, הוא בתחילת דרכו. ואני בטוח שגם ההערות המצוינות שהיו בביקורת, תתוקנה במהלך הזמן.

אוקיי, תודה. חברים, בואו, אני מעלה את זה להצבעה, ללא סעיף 7.

יגאל שמעון:

סליחה שנייה. קודם כל, אם כבר אמרת, אין סעיף שאתה לא יכול להעלות פה להצבעה, כי ברגע שכל ההצעות פה אושרו על ידי הוועדה, אתה מחויב להעלות אותן, זה אחד.

נוה גור:

אין בעיה.

יגאל שמעון:

דבר שני, אני מבקש להתייחס לדברים של מנהל אגף שפ"ע.

נוה גור:

אבל זה לא דו שיח. נוה, נו באמת.

יגאל שמעון:

זה לא דו שיח, אבל זה דיון.

נוה גור:

ענית, ענה, בבקשה, נו.

יגאל שמעון:

יגאל, סליחה שנייה. זה קצר וענייני. קודם כל, אני רוצה להודות לך על כך שאתה מאמין בחשיבותה של הביקורת, וכמוך גם אני חושב, שאין מערכת שאין בה ליקויים וצריך לתקן אותם, זה אחד. שנית, בוא נזכיר, דו"ח מבקר העירייה הוגש ב-1.4 של שנה אחרי שהדוח הזה הסתיים.

נוה גור:

תהליך העבודה לוקח כחצי שנה עד שמסתיימת כל ועדת הביקורת. החלטתו של ראש העירייה לכנס לישיבה רק עכשיו, למרות שכבר 3-4 חודשים אנחנו מבקשים, בעצם יוצר מצב שכמעט שנתיים ימים מאז שנעשה הדו"ח, אנחנו עוסקים במה שהיה אז.

אז קודם כל, אם שופרו דברים, מצוין. דבר שני, היינו שמחים לשמוע בהתייחסות הוועדה, את התשובות, ותשובות צריכות להינתן על ידך והם לא ניתנו, כיוון שציינת שעוד לא החל המועד, חסרים 3 ימים. ותשובות צריכות להינתן על ידך, אם אתה לא יודע, כיוון שלא נכחת, על ידי מי שצריך לתת את התשובות. יש רציפות, והדו"ח הזה, לא יכול שלא יינתנו עליו תשובות.

וכיוון שכך, כל התייחסות הוועדה, היא לאותה ביקורת של מבקר העירייה נכון לאותה שנה. ולא צריך להפוך את זה עכשיו לאמירה כאילו הכל תוקן והכל טוב. לא. עדיין, גם בדיון איתך, יש הרבה דברים שגם היום, נכון לפני חצי שנה שישבת בדיון, עדיין לא תוקנו. אז אתם יכולים להתייחס לזה.

יגאל שמעון: טוב, אני מבין שאתה רוצה להצביע על ההמלצות שלך?

נוה גור: אנחנו מצביעים על הכל.

יגאל שמעון: אוקיי, רק שתדע לך, שאם לא היית מתייחס לסעיף 7, הייתי גם אני מצביע בעד ההמלצות שלך.

נוה גור: צריך להצביע אחד-אחד.

יגאל שמעון: לא, אני מצביע על הכל.

נוה גור: אתה צריך להצביע על הכל.

יגאל שמעון: לא, אני מצביע על כל הפרק.

נוה גור: לא, חס ושלום. אתה לא יכול לעשות את זה. אתה צריך להצביע אחד-אחד. אם מישהו רוצה להתנגד-

עדי ברמוחה: המלצה-המלצה.

יגאל שמעון: בפרק.

עדי ברמוחה: המלצה-המלצה.

יגאל שמעון: המלצה, 1,2,3,4,5,6,7?

עדי ברמוחה: ברור, כן.

יגאל שמעון: נו באמת, מה פתאום.

עדי ברמוחה: אתה צריך המלצה-המלצה. מה לעשות?

יגאל שמעון: נראה לכם שעכשיו אנחנו? זה לא קשור.

עדי ברמוחה: ואם יש חלק מההמלצות ...

יגאל שמעון: לא, המלצה על כל ההמלצות.

- נוה גור:** מה פתאום.
- עדי ברמוחה:** מה פתאום.
- יגאל שמעון:** למה אתה אומר לי לא? לא, אני לא עושה הצבעה אחד-אחד.
- נוה גור:** אתה לא יכול כי אתה מונע מאנשים-, זה כמו בתקציב.
- עדי ברמוחה:** אתה לא יכול... חלק מההמלצות.
- חיים שאבי:** תסתייגו, תסתייגו.
- עדי ברמוחה:** בפרק הבא יש המלצה שלא עברה.
- יגאל שמעון:** או שאתם רוצים עכשיו.
- נוה גור:** יגאל, אתה לא יכול, כי אז אתה מונע מאנשים פה את הזכות להצביע על כל אחת מההמלצות.
- חיים שאבי:** אז אפשר להסתייג, מה הבעיה.
- יגאל שמעון:** אני לא מוכן להצביע על פגיעה בעובדי עירייה, לא מוכן, לא מוכן. בכוח אתה רוצה לפגוע בהם? מה אתה רוצה, סנקציות, לפטר עובדים? זה מה שאתה רוצה? אני לא מוכן.
- עדי ברמוחה:** יגאל, אז תעשה המלצה-המלצה.
- נוה גור:** אולי כלא גם אפשר לחשוב על זה. בוא נצביע סעיף-סעיף בבקשה.
- יגאל שמעון:** מה אתה רוצה, סנקציות? לא מוכן סנקציות.
- נוה גור:** מאה אחוז, אז תצביע נגד.
- יגאל שמעון:** לא רוצה, אנחנו נצביע על הכל ביחד.
- נוה גור:** אתה לא יכול.
- חנה גולן:** שהם יצביעו על המקשה חוץ מ-7 או על כל אחד בנפרד.
- יגאל שמעון:** או על כל ההמלצות.
- נוה גור:** גברתי המנכ"לית, יש ועדה. חנה, אני מדבר איתך, יש ועדה שהגישה המלצות ודנים בהמלצות עכשיו. את לא יכולה לסנן פה.
- חנה גולן:** אתה צודק, אני מסבירה ל-
- נוה גור:** ואני מסביר לך. את לא יכולה לסנן את המלצות הוועדה.
- חנה גולן:** אני לא מתנגדת, אני מסבירה לירון באיזה עמוד.
- אביבה גוטרמן:** יגאל, אתה לא יכול. מה שאתה מנסה לעשות, מה? שיצביעו נגד הדבר הזה?
- יגאל שמעון:** לא.

אביבה גוטרמן: אז בבקשה, סעיף-סעיף.

עדי ברמוחה: המלצה-המלצה.

אביבה גוטרמן: מה, זה כזה סיפור? זה בדיוק 5 דקות, גם לא 5 דקות. נו די.

נוה גור: גם הוויכוח הזה יותר ארוך מה...

עדי ברמוחה: יותר ארוך, כבר היינו מסיימים את ההצבעה.

יגאל שמעון: רק שנייה יועץ משפטי מדבר.

ירון סולברג: נאמר כאן שזה כמו תקציב. אז התשובה היא שזה לא כמו תקציב.

בתקציב נאמר שכאשר יש התנגדות, אז צריך לקיים הצבעה על אותו תקציב. לא נאמר כך לגבי המלצות ועדת הביקורת. נאמר שהן תוגשנה והמועצה תקיים דיון והיא תחליט אם היא בעד או נגד. לכן ההחלטה בעניין הזה, לך כיו"ר ועדה, היא להחליט איך עושים את זה. אני בעד אבל למצוא את הפשרות, ותגיעו לעמק השווה בעניין, יגאל. כאשר, בואו רגע נראה כמה קווים מנחים. אחד - אתם כרגע רוצים להצביע על ביקורת שפ"ע בלבד, על החלק הזה?

חנה גולן: כן.

ירון סולברג: כלומר, אפשר היה להצביע על ההמלצות כגוף אחד. אני מבין שזו בכלל לא אופציה, זה טוב, ואתם דנים פרק-פרק.

עדי ברמוחה: נכון.

ירון סולברג: אז פרק-פרק זו נקודת איזון טובה. עכשיו אומרים לא פרק-פרק, אלא כל תתי הסעיפים.

נוה גור: אני אקל על היו"ר, אני מקל עליך גם.

ירון סולברג: נכון.

נוה גור: בבקשה. אם אתם רוצים להצביע על הכל, אנחנו נסיר את סעיף 7 ונצביע על הכל. סליחה, תרשה לי. אבל אם יהיה מישהו שירצה להתייחס למשהו פרטני, תרשה לו, בסדר?

יגאל שמעון: אני רוצה להודות לך שהסרת את סעיף 7.

נוה גור: זה בגלל הפרח.

יגאל שמעון: אני אתן לך טיפ לעתיד, מאחר שאתה מתמודד לרשות וזה חשוב - לא פוגעים בעובדי עירייה לעולם.

נוה גור: נכון מאוד, ולכן, ולכן אומרים להם - תיגש לוועדת הביקורת...

יגאל שמעון: עובד לא במשחק.

נוה גור: נכון מאוד.

יגאל שמעון: נקודה. תזכור את זה. כי אי אפשר לבוא כל היום לאיים על העובדים.

נוה גור: נכון מאוד.

יגאל שמעון: לא יקום ולא יהיה. לא יקום ולא יהיה. אם אני צריך לשמור עליהם, אני אשמור עליהם. לא אתה.

מאיר חלוואני: רק אתה.

נוה גור: לכן, כשעובד עירייה אומר 'לא לבוא', אתה כראש עירייה תגיד לו 'תלך, זה בסדר, אני לא חושש'. בסדר?

יגאל שמעון: בבקשה, אני מעלה להצבעה, לא כולל סעיף 7 את המלצות ועדת הביקורת. מי בעד, חברים? פה אחד? מצוין, תודה.

חנה גולן: המלצות ועדת הביקורת לגבי מחלקת תברואה.

יגאל שמעון: לגבי מחלקת תברואה, 6-1, 7 לא כלול בהצבעה, ירד. בבקשה, פרק הבא. אתה רואה איזה כבוד עושים לך? פה אחד.

הצבעה:

14 בעד (פה אחד): יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל אברמוביץ, נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 97/18:

מועצת העירייה מקבלת את המלצות 1 עד 6 פרט לסעיף 7 של הועדה לענייני ביקורת בנושא מחלקת התברואה.

נוה גור: בשנת בחירות יש עדנה בדברים.

יגאל שמעון: תמיד זה היה. אתם לא ראיתם את זה ככה.

אביבה גוטרמן: לעת גלותם היתה להם עדנה.

עדי ברמוחה: איזה אביבה זאת.

יגאל שמעון: וואלה, אני חייב להביא לכם את כל ההצבעות שלכם בקדנציה הקודמת, כמה בעד הייתם. תתביישו מזה בכלל.

מאיר חלוואני: מה אתה עושה עכשיו, עוד פעם חשבונאות? חלאס, התחלת בסדר, תמשיך ככה.

יגאל שמעון: אל תזרקו משפטים. אני לא אוהב משפטים. אם אני אראה לכם את ההצבעות של החברים פה, אחד-אחד בקדנציה הקודמת, מה שהצביעו בעד, תאמין לי, לא הייתם נכנסים פה לשבת. לא רוצה לדבר.

עדי ברמוחה: יגאל, הבאת פרח-

יגאל שמעון: אבל הבאתי לכם פרח, אני אוהב אתכם.

עדי ברמוחה: הבאת פרח ומאותו רגע אתה משחרר את החצים אחד-אחד, תק-תק-תק. אבל אתה יודע מה יקרה, כשאתה תקבל את החץ אליך, הוא יגיע.

יגאל שמעון: אני כבר קיבלתי, זה אל תדאגי.

עדי ברמוחה: מה שקיבלת זה היה בול, זה לא היה חץ.

אביבה גוטרמן: יגאל, על זה נאמר, גם זקנתי וגם ראיתי. אתה מכיר את הפוליטיקה קצת יותר מכל היושבים כאן, ואתה יודע באיזה צד של המפה אתה נמצא, מה הן ההחלטות והפוך. ושום דבר גם לא ישתנה אגב בקדנציה הבאה. אז יאללה, מה יש לך עכשיו לרדת על האנשים?

יגאל שמעון: לא, אני לא יורד.

אביבה גוטרמן: אז אל תרד.

יגאל שמעון: אני רק בא ואומר לכם-

אביבה גוטרמן: אין לך מה להגיד, אתה מדבר סתם לא לעניין.

יגאל שמעון: לא, לא, אני אדבר. כי אתם לא יכולים לזרוק משפטים.

אביבה גוטרמן: אף אחד לא זרק. איזה משפטים נזרקו.

יגאל שמעון: משפטים, כל מיני. עקצוצים. אני לא אוהב עקצוצים.

אביבה גוטרמן: איזה עקצוצים.

עדי ברמוחה: אבל אתה... אותם.

מאיר חלוואני: אתה יורה...

(מדברים ביחד)

אביבה גוטרמן: יגאל, יאללה, אתה צודק, כמה פעמים אתה תשב פה במרכז, צודק. תנו לו את הבמה.

יגאל שמעון: אמרתי לך, כל סוף היא התחלה חדשה.

נוה גור: ביקורת במחלקת התחבורה, התקיים דיון ב-13.8. נכחו בדיון הזה של הוועדה מהנדס העירייה והגב' גלית הוד. אני רוצה לומר שהיא, גלית פה?

חנה גולן: גלית חולה.

נוה גור: בריאות, אבל אני רוצה לומר שהיא התייחסה ברצינות רבה לכל פניות הוועדה והיה חשוב לתת מענה, ואני חושב שכך ראוי. וגם המסמכים שנתבקשו, היא הגיבה במהירות רבה. וזאת על אף העומס הרב שמצוי.

חנה גולן: גם המסמכים הגיעו.

נוה גור:

לא, היא יחסית הגיבה מהר, אפשר יותר מהר, זה בסדר, חנה, אין לי בעיה. גם פה אדוני המבקר, וגם פה אדוני יו"ר המועצה, סמנכ"לית השירות סירבה להגיע לדיון הזה. אבל אף על פי שאנחנו חושבים שגם פה היתה חשיבות שהיא תהיה.

ההמלצות של הוועדה: 1) להתאים את מחלקת התחבורה למצב הקיים בעיר, האמירה הזאת מתיישבת לא מעט גם עם דברי העירייה. 2) למנות מהנדס תנועה מקומי שיהיה כפוף למחלקת התחבורה, כיום לא קיים אחד כזה. ובעיקר שלנו, במצב שקיים, זה דבר הכרחי. 3) להגדיל את כוח האדם במחלקה ולהתאים אותו לצרכי העיר, הן בגורמי המקצוע, והן בתפקידים פקידותיים. יש מעט מידי גורמים שמטפלים באחד הנושאים החשובים פה בעיר הזאת וזה מקשה.

אנחנו ביקשנו שמחלקת התחבורה תגיש למועצת העיר דו"ח רבעוני של יישום ביצוע ואיכות החלטות שמתקבלות בוועדת התנועה. כי אחד הדברים שגילינו, זה שמתקיימות ועדות תנועה, אבל אין שום פיקוח או ביקורת על מה קורה מהרגע שהתקבלה החלטה בוועדה הזאת, מה קורה אחרי זה. אנחנו לא יודעים מה קורה עם הדבר הזה. ואם יוגש איזשהו דו"ח רבעוני, אולי נוכל לייצר סטנדרטים בעניין הזה.

היתה המלצה שלא התקבלה, לעשות מיפוי עירוני בכל אחד מהתחומים שבהם עוסקת המחלקה. רק לציון פה.

(מדברים ביחד)

נוה גור:

ההמלצה הזאת בהצבעה הראשונה של הוועדה, לא היה לה רוב, ואז קיבלנו הצבעה שנייה, כנדרש על פי התקנון, ואז לא היה לה רוב, ולכן היא לא התקבלה. גם ההמלצה למחשב את המחלקה ולהגדיר לוח זמנים ברור לסיום התהליך הזה של המחשוב של המחלקה הזאת, המלצה שהתקבלה והיא חשובה, מכיוון שהמחלקה הזאת עובדת עדיין עם פתקים ועם דו"חות לא רלוונטיים. מחלקת התחבורה לא יכולה להמשיך לעבוד ככה.

אביבה גוטרמן: צטעילה?

נוה גור: זה פשוט מדהים. באמת, זה פשוט מדהים.

מאיר חלוואני: צטעילך, לא אחד.

עדי ברמוחה: משנת אנו באנו ארצה.

נוה גור:

יש להביא גורם מקצועי וחיצוני שיבצע ייעוץ ארגוני למחלקה הזאת. זה דומה מאוד למה שדיברנו במחלקת התברואה. ברגע שיש מחלקה שמתנהלת בלי נהלי עבודה, בלי יעדים ומדדים וכן הלאה, אנחנו

נמצאים במצב לא טוב בתחבורה בעיר הזאת, וזו ההמלצה שלנו. אלה ההמלצות.

יגאל שמעון: תודה. יש למישהו הערות?

אביבה גוטרמן: אני רוצה לשאול על ההתנגדות, אמיר. למה התנגדתם?

אמיר כוכבי: היתה שם הערכה, שאם אני זוכר נכון את הסעיף, היתה שם הערכה של גורמי המקצוע, שזה יעמיס על הגופים הרלוונטיים, על הנהלת העירייה, על האגף. זה יעמיס יותר מידיי עבודה שהיא לא באמת נדרשת.

אביבה גוטרמן: שגם ככה יש עבודה.

אמיר כוכבי: זה התעסקות בפרטים מידיי בשביל עכשיו להתחיל לייצר את זה בכל ה...
ה...

עדי ברמוחה: לא רק זה, אם תראי את ההמלצה לפני כן. בדו"ח הרבעוני, כנראה שפה זה ייכנס.

אביבה גוטרמן: זה אותו דבר.

עדי ברמוחה: לי זה היה נראה מעמסת יתר.

אביבה גוטרמן: טו מאצ'. בסדר.

אמיר כוכבי: זה כלי שיכול להיות יעיל אם הנהלת העירייה מחליטה לאמץ אותו, כהכפפה זה נראה לנו לא.

יגאל שמעון: מה ששואל אמיר, תקן אותי אם אני-

אמיר כוכבי: לא שאלתי.

אביבה גוטרמן: הוא לא שאל. הוא ענה לי.

יגאל שמעון: אה, לא שאלת?

אמיר כוכבי: שאלו אותי למה התנגדנו.

יגאל שמעון: אוקיי, סליחה.

נוה גור: רק חשוב לי לציין, למען השקיפות, שחשוב לי להעלות פה גם את ההחלטות שלא התקבלו בוועדה, כדי שתראו את הדרך שבה הדברים התקבלו, ושתהיה שקיפות מוחלטת בעניין. בסדר? ואני מכבד את חוסר הרצון לקבל את ההמלצה. אגב, עכשיו כשדנים בהצבעה, צריך להצביע על הכל, למעט על סעיף 12, זה ברור.

יגאל שמעון: אין המלצה בסעיף 12.

אביבה גוטרמן: אין המלצה.

נוה גור: אם אין דיון, אפשר להעלות הצבעה על סעיף 8,9,10,11,13,14.

עדי ברמוחה: על הכל, על הכל.

אביבה גוטרמן: זה לא משנה, זה אותו דבר. זה בעצם לאשר את אי ההמלצה. זה היינו הך.

יגאל שמעון: יש למישהו הערות להמלצות?

אביבה גוטרמן: לא.

יגאל שמעון: אפשר לאשר את זה, חברים, פה אחד?

אביבה גוטרמן: כן.

עדי ברמוחה: כן.

יגאל שמעון: פה אחד? תודה.

הצבעה:

14 בעד(פה אחד): יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, יואב רוזן, יגאל הררי, אביאל אברמוביץ, נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, יעל ברזילי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

החלטה מס' 98/18:

מועצת העירייה מקבלת את המלצות הוועדה לענייני ביקורת בנושא מחלקת התחבורה.

עדי ברמוחה: רק תיישמו את זה, שתקלו על החיים ש-

יגאל שמעון: ברור, אין לי ספק.

חיים שאבי: ב-2019.

עדי ברמוחה: זה אנחנו כבר ניישם, לא אתם.

חיים שאבי: בקצב הזה אני לא בטוח.

עדי ברמוחה: זה אנחנו, לא אתם.

חיים שאבי: הסיכוי שאת תהיי, את קרובה לדלת.

עדי ברמוחה: אה, הופה. טעית קצת.

חיים שאבי: אני אומר את האמת.

מאיר חלוואני: בלשון המעטה.

חיים שאבי: ולא אכפת לי לשבת לידך גם.

עדי ברמוחה: אה, כן?

חיים שאבי: כן, לא אכפת לי.

עדי ברמוחה: ליד הדלת?

חיים שאבי: לידך.

עדי ברמוחה: לידי? אתה יודע למה אתה רוצה לשבת לידי, כי אתה יודע שאני לא אשב בצד הזה. התת מודע אצלך עובד שעות נוספות.

חיים שאבי: יהיה בסדר. נראה איפה את תשבי ובאיזה צד תשבי.

עדי ברמוחה: בוא נראה. ימים יגידו.

נוה גור: אתם רוצים להרים כוסית לחיים? אולי ככה נצנן את האווירה.

יגאל שמעון: חיים, אני רוצה להגיד לך שאני יושב עם עדי בישיבות, והיא אשת חיל, היא וגם אביבה. אני רוצה להגיד לך שהן מעורות מאוד בכל הנושא של התכנון, שאלות, יודעות מה הן עושות. זה חשוב שהן יהיו בתוך המועצה הבאה, ככה שאני מאחל להן בהצלחה.

דובר: כולם יהיו במועצה הבאה, כולם.

יגאל שמעון: הצלחה רבה, עדי, תזכרי, הנה הצלחה. אני נותן לך הצלחה.

מאיר חלוואני: כתבת לה את זה בפתק גם.

עדי ברמוחה: אני מודה לך.

יגאל שמעון: בבקשה, נוה.

עדי ברמוחה: תצטרך הרבה פרחים עכשיו.

נוה גור: יגאל, אני רוצה שתדע, ששבוע שעבר מישהי סיפרה לי על איזו עבודה מדהימה עושה הבת שלך בתור גננת, שתדע לך.

יגאל שמעון: אה, רויטל.

מאיר חלוואני: אתה יכול להיות גאה, לגמרי.

נוה גור: אני לא שמעתי הרבה זמן על רמה של איך היא שומרת על אחד הילדים שם ומעצימה אותו. עכשיו אני לא מכיר את האמא, אני משער שזה בא מהאמא כל היכולות שלה. אבל אני רוצה שתרגיש, שתיתן לה - תגיד לה ש...

אביבה גוטרמן: זה לא יפה, מה, אבא לא שותף?

מאיר חלוואני: הכל זה הבית.

אביבה גוטרמן: די, תפסיקו, הוא אבא מדהים. אני יודעת שהוא אבא מדהים.

יגאל שמעון: אני רוצה להגיד לך קודם כל תודה רבה. אני בטוח שגם הילדים שלך הם מהאמא ולא מהאבא.

נוה גור: רק אחד יצא מרוקאי.

אביבה גוטרמן: עדי, לאור המחמאות, אנחנו צריכות להיות גאות. הילדים זה הכל תוצר שלנו.

נוה גור: מילה קצרה על הטבלטים ומאיר ינהל את הדיון בנושא הזה. היא לא קשורה להמלצות, היא קשורה לאמירה, אני רוצה לומר משהו, את עמדתי לגבי התהליך שהיה פה בדיון בפרויקט הטבלטים. אנחנו, כוועדה לענייני ביקורת, אנחנו מצויים בסיטואציה שבה יש רוב בוועדת הביקורת לחברי הקואליציה.

זה מצב שהוא מצב שהמחוקק קבע, לא המועצה הזאת, זה מצב אבסורדי שבו נותנים לחתול לשמור על השמנת. כי בסופו של יום, ועדת הביקורת שאמורה לדון בדברים שמבקרים את מי ש-, בעצם המבקר והמבוקר יושב באותו כסא הרבה פעמים.

במצב שכזה קיים ניגוד אינטרסים אינהרנטי בסיסי, במצב שבו יושב חבר מועצה שהוא מהקואליציה, שצריך לבקר את עבודת העירייה ואת ראש העירייה. זה מצב אבסורדי שאני מקווה שבעתיד לבוא ישנו אותו במדינת ישראל. כיוון שכך, אני חושב שהאמירה, שבה יו"ר ועדה לא יכול לקיים דיון בנושא הטבלטים באשר הוא הגיש בג"צ, ויש פה חשש לניגוד עניינים, אני ברמה האישית לא חושב שההמלצה הזאת היא נכונה. ויחד עם זאת, קיבלנו אותה אחרי ויכוחים לא מעטים, ואת הדיון השני קיים ממלא מקומי מאיר חלוואני, אז בבקשה.

מאיר חלוואני: טוב, יגאל, ערב טוב. תודה על הפרח. אותי הנחיתו על הסיפור הזה בגלל מה שנווה סיפר כרגע. אני לא מורגל לשבת בוועדות ביקורת. לא שאני לא מסוגל, אבל למדתי את הפרק הזה על בוריו לפני שהגעתי למפגש הזה, שאגב בסיבוב הראשון הבטיחו שיגיעו חברי מועצה, וחלקם הגדול לא הגיע וזה נדחה. ובסיבוב השני, ישבנו והעמקנו יחד עם עדי ברמוחה ואמיר כוכבי.

וממה שקראתי את הביקורת של המבקר, אז נמצאו מספר דברים, לפני שניתן לכם את ההמלצות. אני רק מתקצר לכם את זה. הדו"ח כותב - פרויקט הטבלטים, אבל בפועל הביקורת שניתנה על ידי מבקר העירייה, התחילה בכלל בסיפור על הלפטופים, מחשבי המחברת, או תקרא להם איך שאתם רוצים במונחים המקצועיים.

דובר: איי-פד.

מאיר חלוואני: לא איי-פדים דווקא, מחשבים, לפטופים. ומשם זה עבר לאיזשהו שלב לעניין של הטאבלטים. כשאגב, אני מוכרח לומר לכם שבאופן אישי אני לא נגד טאבלטים, ואני חושב שכל מי שניהל את המאבק הזה, לא היה

נגד, אלא דיברנו בעיקר על בריאותם של הילדים, ועל כפיפות לפי חוזר מנכ"ל.

חשוב לי לציין, שאגף החינוך, יפה והעובדים איתה, היו קשובים, נתנו הסברים, וגם הציגו מסמכים. אחרי הפגישה עצמה, בהמשך למה שעלה תוך כדי בחינת העניין.

אבל מה שמדאיג אותי יותר מזה, זה שהרבה נושאים שעלו בחוזר מנכ"ל, לא התבצעו באופן מסודר על פי נוהל תקין. ובאיזשהו מקום בוועדה, עלתה מילה שנקראת 'שעטנוז'. זאת אומרת, לקחו את הרצון לעשות פרויקט טאבלטים, ומצאו אותו אצלנו בעיר בקונסטלציה אחרת. ופעולות מאוד חשובות, כמו למשל ב-4 בתי הספר שהפעילו את הפרויקט לא נעשתה שום בדיקה או שום מיפוי אם בכלל, ללכת קודם כל לאינטרנט קווי, שזה אגב גם באותה פגישה, היועץ המשפטי הגיב לעניין הזה. ואמר שאם לא נעשו בדיקות של המוסדות הספציפיים עם 4 בתי ספר, לגבי העניין של אינטרנט קווי שזה חוזר מנכ"ל מחייב לעשות, זאת אומרת, שאנחנו התחלנו ברגל שמאל any way.

ואני בטוח שזה לא נעשה במכוון, ממש כך. אבל עדיין, גם אם לא התמנה לזה פרויקטור, שזה חלק מהמלצות הוועדה, היה מקום להתייחס כן לחוזר מנכ"ל באופן מסודר, להקפיד על מה שכתוב שם.

והערה הנוספת מעבר לעניין של חוסר מיפוי של אינטרנט קווי, זה כל מה שקשור בעניין של הצגת הפרויקט להורים, ברמה שלא חשוב מה החתך שלהם והיכולות הכספיות שלהם, והמצב הכלכלי שלהם, שהם לא חייבים לרכוש את המכשיר. זה כתוב שחור על גבי לבן על פי חוזר מנכ"ל.

ואני רוצה לחזק את ידיו של המבקר, הוא כתב את זה ללא כחל וסרק, וזה הופיע מסודר ואני למדתי מהדו"ח שלו שאלה הדברים. צר לי על כך, כי אני חושב שב-2017, אם זו השנה הנדונה, לא מצאו מקום להשקיע בזה יותר מאמץ. יכול להיות שבאמת, אם היה פרויקטור מלווה, אולי גם המנמ"רית לדעתי, אם זו המילה הנכונה, אמרה שכנראה מנהל פרויקט היה יכול לתת לזה יותר מענה ברמה הבטיחותית לגבי הילדים, שזה בעצם האישי העיקרי.

ועדיין, אני, מאיפה שבאים ההורים, חשוב לי מאוד לדעת שהורים מקבלים מכתב מבית הספר, הם יודעים שלא חשוב מה מצבם הכלכלי. או שאם מחליטים שכולם מקבלים, אז כולם מקבלים, ולא מחייבים אותם לרכוש מכשירים בסכומים מסוימים, ולאחר מכן הפרויקט נופל.

וכשפרויקט נופל כשהורה השקיע, או כשתושב השקיע, או כל אחד

בעיר הזו שהשקיע או בכל עיר אחרת, ראוי שאם הפרויקט הזה נפל והוא נכנס להשקעה, מישהו יחשוב על השבת הכספים. תודה בשלב הזה על הריכוז. עכשיו אני אקרא את ההמלצות.

הוועדה חשה כי ישנם היבטים נוספים שראויים לבדיקה מעמיקה, כגון היעדר חוקיות, בריאות, פדגוגיה, חיוב הורים בתשלומים והפסקת הפרויקט לאחר שנתיים. אי לכך ובנוסף לכך, שהוועדה התרשמה שלא כל המידע הקיים באגף החינוך נמסר לביקורת בכל שלביה. הוועדה מבקשת את המשך בדיקת הפרויקט ללא קשר להמלצותיה בנושא זה.

יגאל שמעון: כן.

מאיר חלוואני: חשבתי שאולי מישהו רוצה להגיד משהו.

יגאל שמעון: סיימת?

מאיר חלוואני: לא, עוד לא, שמעתי מישהו. התגובה הנוספת היא להשיב לכלל ההורים את החלק היחסי, מספר 16, של כספיהם, עבור הטאבלטים שרכשו עבור פרויקט זה, בשל העובדה שפרויקט הטאבלטים הופסק אחרי שנתיים. לכל פרויקט מומלץ למנות מנהל פרויקט כמו שהזכרתי, במיוחד בסדר גודל כזה ובמיוחד בפרויקט מקוונים. תודה.

יגאל שמעון: מישהו רוצה עוד להעיר פה?

נוה גור: כן, אני רוצה להעיר, לא בתור יו"ר ועדה, כי אני לא דנתי בדו"ח הזה, אלא כחבר מועצה עכשיו, וכמובן שמותר לעשות את זה גם בדיון הזה. דבר ראשון, אני רוצה להעיר הערה, שאמרתי אותה קודם, אבל לחדד אותה בהמשך למה שמאיר אמר, וזה ביקורת למבקר העירייה.

לקחת פרויקט שיצר פה שסע מאוד-מאוד גדול, שיצר פה מאבקים בין הורים ובין ההורים לבין העירייה, ובסופו של התהליך, עד היום יש בג"צ שעדיין מונח פרויקט שיצר כל כך הרבה בעיות וקשיים, לקחת אותו ולעסוק אך ורק בנושא הבטיחותי, זה בעיניי דבר שמטריד ולא נכון היה לעשותו. ומצמצם את הבעיה, מבעיה מאוד-מאוד גדולה, למשהו מאוד-מאוד קטן ומינורי. כי הבעיה בפרויקט הזה איננה נהלי הבטיחות. ואפילו הכותרת שבה מוגדר הדו"ח שלך וכן הלאה, הבעיה הרבה יותר חמורה.

הפרויקט הזה, הוא פרויקט שקודם כל יש לו בעיה של חוקיות, היעדר חוקית. אף אם היום דנים בזה בג"צ, היעדר חוקיות ביכולת לדרוש מהורים להוציא כספים עבור טאבלט או עבור עוד דברים נוספים. במקרה הזה זה טאבלטים. הפרויקט הזה יש לו קשיים ואתגרים ובעיות בנושאים שהם קשורים לבריאות, הן בהיבטים של קרינה, מה

המשמעות של 40 תלמידים שהם עם טאבלט מקרינים באותו רגע בכיתה, האם זה יוצר חממת קרינה או לא.

וגם בהיבטים אחרים של בריאות, של כל היום מבטים למסכים קטנים, של עבודה במסכים במשך כל כך הרבה שעות היממה, גם בבית לאחר מכן, ורשימה ארוכה של דברים שהועלו במסגרת אותו מאבק. וגם פה לא ניתנה לזה התייחסות.

גם בהיבטים הפדגוגיים, היה על הפרויקט הזה המון-המון השלכות, ולא אחת דובר על החשיבות ועל הצורך שיש ברתימה של הטכנולוגיה לפדגוגיה, ולא של הפדגוגיה לטכנולוגיה. כי אם מטמיעים פרויקט שבו בסופו של דבר יש ספר תנ"ך שכל ההבדל בין ספר התנ"ך הרגיל להיותו סרוק במחשב, הרי שברמה הפדגוגית לא עשינו שום דבר.

והתהליך הזה בסופו של דבר, הוא תהליך שלא צלח. עכשיו פה חשוב לי לומר עוד אמירה, בהקשר למה שמאיר אמר. אין אף גורם פה בשולחן הזה, או בהוד השרון, שמתנגד לקדמה. כל הורי הוד השרון באשר הם, כל מי שיושב פה, חיים קדמה מידי יום. כל הנושא הזה הוא במינון, הוא בדרך, הוא בחוקיות, וכל הדבר הזה לא נאמר בדו"ח שלך, אדוני המבקר, ואני חושב שזה לא ראוי היה לדון בנושא כל כך קטן.

הדבר שאני מעלה המלצה משל עצמי, ואני מבקש גם להעלות אותה, לאור העובדה שנעשו פה דברים שהם בעיניי גם על פי הבדיקות המשפטיות שנעשו אינן חוקיות.

ירון סולברג: איזה בדיקות משפטיות?

נוה גור: במסגרת הבג"צ, במסגרת הליווי המשפטי שקיבלנו. אתה יכול להתייחס לזה בשמחה, אין בעיה. לטעמי, נכון לרגע זה אני עומד על כך עדיין, ירון-

ירון סולברג: הבג"צ נדחה, הוא מוחק את הבג"צ, רק מחכים שהוא יתוקן.

נוה גור: מי זה מוחק את הבג"צ?

ירון סולברג: נגד העירייה.

נוה גור: לא, לא, לא, בוא.

ירון סולברג: הוא הציע לנו למחוק וסירבנו.

נוה גור: אתה תתייחס למה שאתה רוצה, אבל אני אומר בצורה מאוד ברורה דבר אחד.

ירון סולברג: הוא ביקש נורא שנמחק אותו.

נוה גור: ירון, בוא תרשה לי. אני יודע היטב מה מצב הבג"צ כמוך. אבל אני

רוצה לומר מילה אחת חשובה. לבוא ולדרוש מהורים להוציא 1,000 ₪ ומשהו על טאבלט בדרך שבה זה נעשה, הדבר איננו חוקי חד משמעי. זו עמדתי, אתה יכול לחשוב אחרת.

כיוון שכך, אני ראוי ואני מגיש הצעה גם בנושא הזה, להוביל איזושהי תהליך של בחינה. אני לא יודע אם יש לזה תוצאות, של חיוב אישי, במידה ויש פה עבירה על החוק, ואני לא אומר מי אחראי לזה, אני לא יודע לומר, בוודאי שלראש העירייה יש את האחריות הגבוהה ביותר. אבל מעבר לראש העירייה אולי נוספים, לבדוק פה תהליך של חיוב אישי לראש העירייה, בגין החיוב של הורים על טאבלטים.

ודבר אחרון, זו המלצה שלי, אדוני המבקר, בשל החשיבות של הנושא הזה, שוב לטעמי, ראוי בעיניי להעביר גם את הדו"ח הזה לאותם גורמים משפטיים ליועץ המשפטי, שכמובן ראה אותו, אבל גם לגורמים חיצוניים, אם עסוקים בימים אלה בבג"צ הזה. שגם הם יראו את תוצאות החלטות מבקר העירייה שלנו.

מוטי פרוינד: הדו"ח אני חושב עבר לבג"צ אם אני לא טועה.

נוה גור: לא, לא, הוא לא עבר, לא. זהו, תודה.

יגאל שמעון: תודה.

משה חנוכה: אני רוצה רגע להתייחס רק לעניין של הטאבלטים.

מוטי פרוינד: סליחה רגע, אני גם רוצה להתייחס לדברים של נוה אם אפשר. אני רוצה להתייחס להערות הכלליות של חבר המועצה.

יגאל שמעון: בבקשה.

מוטי פרוינד: תראה, נוה, אתה חזרת על הדברים גם בפתיח וגם עכשיו, ולכן החלטתי בכל זאת להתייחס לדברים. ראשית, המבקר הוא לא מעל הביקורת. גם אפשר לבקר את המבקר, אין שום בעיה. אבל כולנו, גם חברי המועצה ונבחר ציבור, וגם אנחנו, כפופים לחוק.

והחוק קובע שהיקף הביקורת, עומק הביקורת, נושא הביקורת, נקבעים על פי שיקול דעתו של מבקר העירייה. זה החוק קובע. אי לזאת ובהתאם לכך, אם היקף הביקורת שלי היתה מועטה או יתרה וכו', זה נקבע על ידי מבקר העירייה.

הנושאים שנבדקו ב-3 המחלקות זה מחלקות מורכבות, זה מחלקות שהיה צריך להשקיע בהן המון עבודה, ולכן, זה 3 המחלקות. בדרך כלל יש 3 ביקורות רציניות כמו פה, ועוד דברים נוספים קטנים. הפעם הדברים האלו לא היו, הדברים הקטנים, ואני מסביר גם מדוע.

במאמר מוסגר ובשקט אני אומר, שגם בשנה וחצי האחרונות, עברתי באופן אישי כמה דברים לא פשוטים, אבל זה במאמר מוסגר, וזה לא כהצטדקות לעניין, זה דבר ראשון.

לגבי הטאבלטים, עצם הביקורת על הביקורת של מבקר העירייה, לדעתי הצנועה והבלתי חשובה, אני חושב שיש בזה ניגוד אינטרסים. כי אתה מאוד מגובש בעמדתך לגבי נושא הטאבלטים, ואתה מכיר על בריו את כל ההיבטים, כי הגשת בג"צ ולמדת את זה, וייצגת את התושבים בנושא הזה. ולכן לבוא עם הדעה המגובשת שלך ולמתוח ביקורת על הדו"ח של מבקר העירייה, אני חושב שיש בזה ניגוד אינטרסים.

כל נושא שמבקר העירייה בודק אותו, הוא מחליט, אני מחליט לפני הביקורת על ההיקף, על התכנים שלה. למשל, כל הנושא הפדגוגי, לא היה במנדט של הביקורת הזאת. כל הנושא הפדגוגי. אני החלטתי לפני תחילת הביקורת מה יהיו התכנים, מה יהיה ההיקף ומה יהיה העומק ומה יהיו הנושאים שייבדקו במסגרת הביקורת הזאת.

אז היום לבוא ולהגיד שאני לא בדקתי היבטים כאלו ואחרים, נושאים בריאותיים או נושאים פדגוגיים, מראש לא היתה כוונה לבדוק אותם.

נוה גור: למי לא היתה כוונה?

מוטי פרוינד: לי כמבקר העירייה.

נוה גור: זו הביקורת.

מוטי פרוינד: ואני הוא זה שקובע את היקף הביקורת ואת עומקו, ואת הנושאים של הביקורת ואת התכנים של הביקורת. ולכן זה החוק קובע, ולכן אנחנו עובדים על פי חוק. תודה.

נוה גור: משה, ברשותך, לפני שאתה מגיב גם, קודם כל, אני רוצה להגיד משהו טוב, אדוני המבקר. אני רוצה להזכיר, שאת הסיבה שבגינה ביצעת את עבודת הביקורת בנושא הטאבלטים, היא כיוון שמידי שנה ועדת הביקורת פונה לחברי הוועדה, ושואלת אותם 'האם יש נושאים שאתם מעוניינים שהמבקר ידון בהם?'. וההצעה הזאת הועלתה על ידי.

מוטי פרוינד: וגם על ידי ראש העירייה.

נוה גור: תרשה לי. אני לא יודע מה ראש העירייה מבקש ממך, אף פעם.

מוטי פרוינד: אבל אני אומר לך.

נוה גור: מאה אחוז, אני שמח שהוא רצה לעשות ביקורת בנושא הטאבלטים, זה אפילו מפתיע אותי. אבל אני אומר, הבקשה הזאת הועלתה על ידי

כחבר הוועדה. אתה מהנהן כי אתה מאשר את זה?

מוטי פרוינד: כן, כן.

נוה גור:

וכיוון שכך, אם אין ניגוד עניינים בבקשתי לדון בנושא הטבלטים, כיוון שאני מאמין שהוא חשוב לעיר הזאת, הרי שאין ניגוד עניינים גם ביכולת שלי לבקר את העובדה שהביקורת שלך היתה מצומצמת. ומשפט אחרון בעניין הזה. יש חוק, ומבקר עירייה יכול במסגרת החוק הזה, לנוע ימינה ושמאלה. הוא יכול לנוע למקום המצמצם, והוא יכול לנוע למקום המרחיב.

לגישתי, לתפיסתי, מבקר עירייה באשר הוא, לא אתה, מבקר עירייה צריך ללכת למקום המרחיב שבו הביקורת היא מירבית ולא מצמצמת. שבה, כשיש דילמה היכן אני מחמיר, אני מחמיר תמיד לטובת הביקורת, כי בסופו של דבר אתה כלי מאוד-מאוד חשוב עבור תושבי העיר.

יגאל שמעון: תודה. משה, רצית?

משה חנוכה:

כן. אני רוצה להגיד משהו, שחשוב לי להגיד שהוא לא אישי לנווה. כי עוד חברי מועצה חוטאים בעניין הזה בתקופה האחרונה, בקדנציה האחרונה. כולנו פועלים במסגרת חוק שמסמיך אותנו לעשות דברים מסוימים, וכל אחד מאיתנו, גם חברי מועצה וגם עובדי עירייה וגם שומרי סף בעירייה, שמוגדרים בחוק, עושים את העבודה שלהם במסגרת סמכויות שניתנו להם בחוק. ומה שלא ניתן לנו בחוק, אין לנו סמכות לעשות, אנחנו למדנו את זה בשנה ראשונה בבית ספר למשפטים.

ואני מציע, בעניין הזה של הטאבלטים, עמדנו במבוכה גדולה נוכח חוות דעת כתובות של היועץ המשפטי לעירייה בנושאים שונים. שוב אני אומר, נווה, באמת אני לא רוצה לנגח, ואני לא עושה את זה בשביל להעליב. אני פשוט אומר, וזה גם לא רק אתה חבר המועצה היחיד שבחר בתקופה האחרונה כאילו לזלזל או לא להתייחס מספיק עם המשמעות המספיק, לא יודע אפילו איך לתאר את זה, אבל במספיק רצינות לחוות הדעת המשפטיות האלה.

אנחנו יכולים לא להסכים, אנחנו צריכים לקבל בסוף את הדין, גם אם אנחנו לא אוהבים אותו. ויועץ משפטי לעירייה, ומבקר עירייה ומנכ"ל עירייה וגזבר, הם סוג של שומרי סף ומחזיקים בתפקידים סטטוטוריים בדיוק כמונו.

ואנחנו צריכים בסופו של דבר לזכור, שגם אם דברים שהם אומרים לא מקובלים עלינו, אנחנו צריכים לפעמים גם אנחנו כנבחרים ציבור להבין

שיש לנו מקום במציאות הזאת, מול האיזונים והבלמים שהחוק הגדיר. ואנחנו צריכים גם לנהוג בנימוס. אני, כשהייתי חבר מועצה צעיר, אז באחת הישיבות הראשונות-

מאיר חלואני: עכשיו אתה מבוגר.

משה חנוכה: כן, נער הייתי וגם זקנתי. הניסיון מנצח. אני אומר, בתחילת הקדנציה גם אני לא הבנתי את זה, אבל מהר מאוד הבנתי שבסופו של דבר, גם כשאני לא מסכם, אני צריך לזכור שיש כאן איזונים ובלמים. אנחנו צריכים לכבד את אלו שיש להם תפקידים גם בחוק. ואם יש חוות דעת משפטית שאומרת שאני נמצא בניגוד עניינים באיזה עניין, אז אני לא אדון, ואני לא אנסה להתעמת עם עניין שהוא מוגדר וברור.

ואני חושב שאנחנו צריכים לשמור על זה ולזכור את זה, כי יש כאן הרבה אנשים שרוצים להיות בתפקידים ציבוריים גם בעתיד, ובסוף שלטון החוק בישראל, בכל תפקיד שאנחנו נמצאים בו, מושתת על העיקרון שיש אנשים עם תפקידים מסוימים שמה לעשות, כל אחד מהם נותן את הטון שלו ואת ההתייחסויות שלו, וצריך לכבד את כל בעלי התפקידים בעניין הזה.

יגאל שמעון: תודה, משה.

נוה גור: רגע, רק משפט.

יגאל שמעון: לא, לא, לא.

נוה גור: לא, סליחה, שנייה. יש פה דיון נעים.

מאיר חלואני: מה אתה מודאג? מה קרה?

יגאל שמעון: אבל זה שיח משפטי עכשיו, 2 עורכי דין, הוא יגיד מילה. מרשי, אדוני.

נוה גור: יגאל, אני רוצה רק מילה טובה גם אליך. אני לא חושב שב-4 שנים שניהלנו פה דיון בדו"ח המבקר, נתנו לנו את ההזדמנות לדבר ככה, זה אחד. שנית, משה, אני רוצה להחמיא לך, ההתבגרות שלך ב-4 שנים האלה מרשימה מאוד. אני לא זכיתי לשמוע מילים כאלה ענייניות ממך.

אמיר כוכבי: מה זה ב-4 שנים, בשבועיים האחרונים.

נוה גור: שבועיים, הזמן עושה לך טוב.

משה חנוכה: יש כאלה שכבר עשור פה ולא התבגרו ככה.

נוה גור: רק אני מקווה שהשערות שלך לא יהיו לבנות כמו של אובמה. כי לי זה קרה פה. אבל רגע, משפט אחרון ברשותך. זה שהתעמתתי עם היועץ המשפטי בזכותי לקיים את הדיון הזה או לא, אני רק רוצה להסביר

שבסופו של דבר לא קיימנו את הדיון בנוכחותי, אלא ניהל אותו מאיר. כלומר, על אף שאני לא מסכים עם העמדה הזאת, כך זה התקיים.

אמיר כוכבי: זה לא שקראת ליועץ המשפטי שקרן או משהו?

נוה גור: לא, לא חלילה. לא אמרתי את זה. לא, באמת שלא. והדבר השני שאני רוצה לומר, דווקא לך, גם אתה ישבת בישיבות שכחבר ועדה, במסגרת דיונים שעסקו למשל בחברת מוסדות, בחברת החינוך, כשעסקנו בצהרונים ישבת וכן הלאה. ולכן, אני מתקומם, כשברגע שיש נושא, שאני מגיש עתירה לבג"צ, רואים את זה כניגוד עניינים. וברגע שבו עוסקים בדיון שאתה יו"ר אותו דירקטוריון, זה איננו ניגוד עניינים. ולכן, חשוב לי גם לומר את הדבר הזה. תודה.

משה חנוכה: אני רק רוצה להגיד, נוה, שאני, כשישבת בדיון שעסק בחברה לקידום החינוך, על דו"ח שנעשה לפני כניסתי לתפקיד, יש כאלה ששכחו, אני נכנסתי לתפקיד ב-2015, והדו"ח עסק בפעילות 2014, אבל לא משנה. קיבלתי חוות דעת משפטית ממי שהייתי צריך, שאני יכול לשבת בדיון. וגם בדיון עצמו, בפתיחת הדיון, יש בפרוטוקול שאני שואל ולמען הזהירות. שוב, אני לא מבקר אותך. יש גם חברי מועצה שמתנסחים-

נוה גור: מותר לך לבקר, זה בסדר.

חיים שאבי: מתנסחים כל ישיבה בבוטות נגד שומרי הסף. זה בסדר. אבל אני אומר את עמדתי. התפקיד שלנו בסוף לזכור שאנחנו... במכלול.

יגאל שמעון: יפה. קודם כל אני רוצה להגיד לכם, יש לכם שיח מאוד פורה. יש סיכוי שתלכו ביחד?

נוה גור: אנחנו מנהלים משא ומתן ארוך לתוך הלילה.

יגאל שמעון: לא, כי אני רואה אהבה ושמחה ביניכם. כל הכבוד. לפני ירון, יפה, את רוצה להגיד משהו?

חנה גולן: לא, לפני יפה ירון.

יגאל שמעון: אבל ירון משפטי, בסוף.

אמיר כוכבי: תגיד, יגאל, כל הניסיונות שלך לברר את החיבורים, זה אומר שנשארתי בחוץ כאילו?

נוה גור: לא, גם הפרחים האלה.

יגאל שמעון: ירון, אתה רוצה לפני יפה?

חנה גולן: כן, בהיבט המשפטי.

ירון סולברג: כן, לא משנה באיזה סדר. 3 נקודות קצרות. נקודה ראשונה, שוב, אני

יודע אחרת ממה שאמר נוה. אני לא מכיר שום היבט לא חוקי שנעשה בתהליך הזה, אלא להיפך הגמור. אני חושב שבכל שנותיי בעירייה, אז אחד הפרויקטים שלוו באופן צמוד על ידי הייעוץ המשפטי מתחילת הדרך, ואנחנו חייבנו שמשד החינוך יהיה חלק בלתי נפרד מהפרויקט לאורך כל הדרך. וכמעט כל פעולה שנעשתה בפרויקט הזה, לוותה וקיבלה את האישור של נציג משרד החינוך הרלוונטי, שלווה את העירייה.

נכון הוא שמשד החינוך הוציא הנחיות לאורך הדרך, כי זה היה נושא חדש. בתחילת הדרך ב-2014 היו הנחיות מאוד צרות. ואחר כך יצאו עדכונים, ואחר כך יצאו עדכונים נוספים. עד שלפני כשנה וחצי, אני לא זוכר בדיוק את התאריך, יצא חוזר מנכ"ל מאוד-מאוד מפורט שהיום פועלים על פיו. אבל כשמדברים על התקופה שאליה מתייחס הדו"ח, וכשמדברים על לידת הטאבלטים בהוד השרון, לא היה חוזר מנכ"ל משרד החינוך מסודר, אלא היו הנחיות נקודתיות לגבי היבטים מסוימים.

ודווקא בגלל זה, כל פעולה שעשתה העירייה, כל אישור, כל בקשה מההורים לרכוש טאבלטים, כל ההחלטה הפדגוגית לתכניות הלימוד. כל דבר לווה בהסכמה של משרד החינוך. גם כאשר הוגש הבג"צ נגד הוד השרון ונגד מספר רשויות נוסף. התמונה הזאת התבררה בבית המשפט, ולא היתה בעצם שום טענה שהרשות לא קיימה את הוראות הדין.

להיפך, בסופו של דבר לפחות בא כוח העותרים פנה גם לעירייה, ביקש למחוק אותה. אנחנו סירבנו להימחק. כי אמרנו יש יותר מידי עותרים לעיריית הוד השרון, לכן אנחנו רוצים להיות עד סוף ההליך בהליך הה. התקיים דיון בספטמבר האחרון, ובא כוח העותרים ביקש לתקן את כתב העתירה על פי ההמלצה של בית המשפט העליון. מאז ספטמבר עד היום, ממתנינים לכך שהוא יתקן את העתירה.

אפשר לומר בוודאות שהעתירה לא תוכרע בכל מקרה כבר בנוסח שבו היא הוגשה. ודאי וודאי לא כנגד עיריית הוד השרון. כולם מבינים, גם בית המשפט העליון, גם בא כוח העותרים, שמדובר בעצם על המתכונת שמשד החינוך מפעיל את הטאבלטים בכל הארץ, זה הנושא המרכזי.

ולכן, ככל שאני יודע כיועץ משפטי, אני באמת ובתמים משוכנע שבפרויקט הזה פעלנו בצורה, גם אם טעינו, זה לא אומר כלום, אבל מבחינת התפיסה, מבחינת ההבנה, לאורך כל הדרך, פעלנו, לפחות הנהלת העירייה, אגף החינוך, ענת, יפה, לא זזו בלי ייעוץ משפטי. ואנחנו לא הסכמנו לזוז בשום שלב אם לא יהיה אישור של משרד

החינוך, והיו לנו ויכוחים רבים בצוות המקצועי, וסירבנו בתוקף לעשות כל פעולה אלא אם משרד החינוך אישר אותה. הנציגים שלו אישרו אותה.

ועמדנו על כך, וחלק מההסכמות גם אתם מכירים אותם, כי הם הומצאו לוועדת הביקורת ולמבקר. גם כשהיינו בדיון אצל המפקחת מנהלת המחוז של משרד החינוך, הצגנו שאלות מאוד ישירות, כן - כן, לא - לא, על כל הנקודות הבעייתיות שעלו. וניתנה תשובה בכתב של משרד החינוך לגבי כל אותם דברים שהתלבטנו לגביהם.

כך שלסיכום אני אומר, יכולה להיות ביקורת וביקורת לגיטימית בוודאי נעשו טעויות כאלה ואחרות, יכול להיות. אבל ככל שהדברים נוגעים להיבט החוקי, היורדי של הפעולות שבוצעו כאן, הרי שלפחות לפי מיטב הבנתי, וגם זה עלה בפני המבקר ובפני הוועדה, לא ידוע לנו על פגם שבוצע, או על איזושהי פעולה אחת שפעלנו ללא קבלת אישור של משרד החינוך, או רחמנא ליצלן חס וחלילה, בניגוד לעמדה של משרד החינוך. פשוט אין מקרה ואני אשמח אם גם היום, מישהו יראה לנו נקודה אחת בכל התהליך, באמת הוא מורכב, 3-4 שנים, שעלה עליו, מורדות והורים ותלונות לכל העולם. נקודה אחת שבה העירייה פעלה בלי לקבל את אישור משרד החינוך. אבל אני חושב שזה לא קיים במקרה הזה.

יגאל שמעון: תודה רבה. יפה, את רוצה הערה?

מאיר חלוואני: חשוב מאוד, למה הערה?

יגאל שמעון: לא, להתייחס.

מאיר חלוואני: שתגיד את דבריה, בטח.

יפה עזרא: האמת היא שהדברים של ירון מייתרים כמעט את רוב הנקודות שרשמתי לעצמי, תוך כדי זה שהקשבתי לחברי המועצה. אבל בכל זאת, אני לא עו"ד, אני לא משפטנית, אבל מהמקום שלי, פדגוגי אולי, אני יכולה כן להעיר מספר הערות שהן מבחינתי ברמת עובדות ולא ברמת דעות.

משה חנוכה: יפה, קודם כל אני רוצה להעניק לך פרח.

יפה עזרא: תודה, משה.

מאיר חלוואני: מחלקים את הפרחים שלך, יגאל. אבל ליפה מגיע.

יפה עזרא: תודה, תודה. אני גם לא מכירה היבט לא חוקי של המיזם, שמבחינתנו המטרה שלו היתה הטכנולוגיה לטובת הפדגוגיה, ולגמרי לא להיפך. כלומר, החשיבה שלנו בזמן שתכננו את המיזם היתה, איך ב-121 אפשר

לעורר יותר עניין אצל הילדים, יותר סקרנות, דרכי למידה מגוונות, ובפירוש הטכנולוגיה בשירות הפדגוגיה.

ספר תנ"ך סרוק זה ממש לא היתה עבודה, אלא היו משימות מתוקשבות, משימות שבהן ילדים יוצאים עם הטאבלט מחוץ כיתה, מצלמים ועובדים בחוץ. עושים עבודה יחידנית, מתייחסים לקצב אישי של תלמיד, מתייחסים לתחומי עניין של תלמיד, מתייחסים לתחומי עניין של תלמיד. ולצמצם את זה לזה שהיה ספר סרוק, זה בעיניי לגמד את הפרויקט כולו.

לגבי ההנחיה שאין חובה לרכוש. קודם כל, אני רוצה עוד הערה לפני, בהמשך לדברים של המבקר, 4 ישיבות היו, 4 פעמים אני הגעתי, גם כשבחלק מהפעמים הישיבות פוזרו, כי לא היה-

נוה גור: לא היו 4.

יפה עזרא: 4.

נוה גור: היו 2 ישיבות, ועוד ישיבה אחת שבה לא היה קוורום של חברי מועצה.

אביבה גוטרמן: זה מה שהיא אומרת.

יפה עזרא: אני אומרת שבאנו 4 פעמים.

נוה גור: היו 3 ישיבות, לא 4. רק לדייק.

יפה עזרא: בסדר גמור.

נוה גור: ואי הגעה של חברי מועצה זה לא בשליטה שלנו.

יפה עזרא: אז תודה על החידוד, בסדר. אולי לא התנסחתי נכון, אבל לזה התכוונתי. ומבחינתי מסרתי את כל המסמכים שהיו והיו למבקר, כל מה שהתבקשתי. באחד המסמכים אנחנו פונים להורים, ואנחנו בפירוש לא מחייבים שום הורה לקנות שום מכשיר, אלא אפשר להביא מכשיר מהבית, אפשר להביא מכשיר שיש במגירה, אפשר לקנות ספרים ולא לקנות מכשיר.

ונוצרו 3 קבוצות. קבוצה אחת של הורים שבחרו לרכוש, קבוצה אחת של ילדים מיעוטי יכולת שלא יכלו לרכוש, ועיריית הוד השרון רכשה לכל הילדים האלה מכשיר אישי, שהם לקחו אותו הביתה, על פי רשימות שנתנו המנהלות. לא היה ילד שמנהלת אמרה 'הילד הזה זקוק למכשיר', ולא קיבל. והקבוצה השלישית, הורים שהתנגדו לרכוש מסיבות עקרוניות, וכיבדנו את סירובם, והשאלנו להם, היה לנו מרכז השאלה בכל בית ספר.

ואם היו משפחות שסירבו לקנות, אנחנו השאלנו להם את המכשירים.

אני אפילו זוכרת בשלב מסוים, שהיועץ המשפטי העיר לי, וקיבלתי את ההערה ברצון ובהבנה, שהמכשיר לא ילך ויחזור כל יום, אלא שהילד משאיל את המכשיר, ייקח אותו הביתה ותהיה מדבקה עם השם שלו, כדי שהוא לא ירגיש שכל פעם נותנים לו מכשיר אחר, ושהעבודות שלו יכולות להישמר באותו מכשיר שמושאל לו. עד כדי כך. אז אלה הקבוצות שהיו.

אביבה גוטרמן: יפה ירון.

ירון סולברג: זו לא היתה הערה שלנו, זו היתה הערה של אחד ההורים...

אביבה גוטרמן: שהסבת את תשומת ליבה.

חיים שאבי: אנחנו אנושיים, אנושיים.

יפה עזרא: נעשו בדיקות קרינה לאורך כל הדרך והבדיקות היו תקינות. אני חייבת לומר משהו לגבי חוזר מנכ"ל. התכנית שלנו התחילה בספטמבר 2015. חוזר מנכ"ל יצא בדצמבר או מעט אחרי ולא היו הנחיות ברורות, בזמן שאנחנו פנינו ביולי או באוגוסט להורים, לא היו הנחיות. אני אפילו זוכרת שהיינו בתל אביב וישבנו עם מנהל האגף של המדע וטכנולוגיה, והוא התייעץ איתנו לגבי גיבוש הנהלים לחוזר מנכ"ל. שזה אומר שבאותו זמן לא היו. מרגע שהיו נהלים אחרים, פעלנו בדיוק לפי הנהלים שהיו כתובים בחוזר מנכ"ל שנכתב לאחר שהתחלנו את התכנית.

לגבי העניין של להשתמש בקווי, גם בטלפונים, אנחנו יכולים להשתמש בטלפון קווי ובטלפון אלחוטי ובטלפון סלולארי. בחוזר מנכ"ל כתוב שיש להעדיף, לא כתוב שאסור להשתמש בוויפיי. כתוב להעדיף.

נוה גור: ואם לא ניתן, יש חובה להציג את הסיבה שבגינה לא עשית את זה קווי. אתה חייב להראות בעיה, אפילו שמסכנת את בריאות הילדים, שבגינה לא יכולת לעשות את זה קווי. זה חוזר מנכ"ל.

יפה עזרא: נכון.

נוה גור: לא רק להעדיף. הוא מדבר ברחל בתך הקטנה-

יפה עזרא: נכון.

נוה גור: על זה שיש חובה להראות שלא היתה דרך אחרת, וזה משמעותי מאוד.

יפה עזרא: בחטיבת הביניים החדשה שאנחנו בונים ברח' השקמים, ביקשנו מראש שהתשתיות תהיינה כאלה שלא נצטרך להריץ חוטים וכבלים בתוך החדר, דבר שיכול לגרום למפגע בטיחותי הרבה יותר גדול.

נוה גור: נכון.

יפה עזרא:

ולכן אלו הדברים מבחינתי. ואם ענת רוצה, ענת היתה מאוד מעורבת. רק מילה התייחסות ליפה וירון. דברים קצרים: קודם כל, אני חושב שמה שקרה יפה בפרויקט הטאבלטים, הוא שיעור חשוב בהוד השרון, כמו בהרבה ערים אחרות, אני חושב שהוד השרון התנהלה בסיטואציה מורכבת מבחינת משרד החינוך. בראש ובראשונה, לא נתבלבל. זה לא מסיר אחריות מעיריית הוד השרון.

נוה גור:

כי אני חושב שאם משרד החינוך, כמו בהרבה סיטואציות, ירון, שבהן הממשלה לא יודעת לנהל נכון את הדברים, אני כרשות מקומית צריך אולי לנהוג ביתר אחריות, זה אחד.

שנית, ברמה החוקית, עם כל הכבוד לחוזר מנכ"ל, חוזר מנכ"ל איננו מעל החוק. ואתה יודע את זה כמוני, וזה כמו שאמרנו, עוד לפני השיעור הראשון למדנו במשפטים. יש היררכיה בחקיקה, וחוק חינוך גובר על כל תקנה וגובר על כל חוזר מנכ"ל. ועם כל הכבוד לחוזר מנכ"ל, החקיקה שהיתה, לא אפשרה לי לעשות חלק מהפעילות, גם אם אנחנו לא מסכימים על כך, ומותר לנו לא להסכים.

ודבר אחרון שאני רוצה לומר, בואו לא נתבלבל, הפרויקט הזה, אחרי שנה ומשהו שיצא, נעצר מסיבות רבות. לא דיברתי ברמה החוקית. נעצר בהצבעה של הורים רבים שקיבלו החלטה בעיר הזאת לא לקיים את הפרויקט הזה.

משמעות הדבר שעם כל הכבוד גם לנושאים החוקיים, היו פה לא מעט כשלים, שאני חושב שהם נורה לרשות המקומית לעשות רק דבר אחד, לא לעצור את הקדמה, לקבל החלטה איך מכניסים את הקדמה במינון, בתהליך מסודר, על אף משרד החינוך שלא העניק את הכלים האלה, בתהליך שבו מייצרים בשלביות גם את הדבר הזה, ולא מוותרים גם על למידה כמו בעבר. תודה רבה על הדברים.

יגאל שמעון:

תודה, תודה. יש רק שאלה, אדוני היועץ המשפטי, יש פה סעיף של השבת כספים, האם אנחנו יכולים להצביע על דבר כזה, על החזרת כספים?

עדי ברמוחה: זו המלצה של הוועדה.

יגאל שמעון: לא, דובר על תקציבים. אני לא הולך לעשות...

ירון סולברג: מה השאלה?

יגאל שמעון: לא יודע, יש פה המלצה של הוועדה להשבת כספים. האם יש לנו סמכות לדון היום בהשבת כספים?

חנה גולן: כאילו לקנות בחזרה את הטאבלטים אם הם תקינים?

מאיר חלוואני: רגע, ירון, אני רואה שאתה מתפתל ככה וזז. אני יו"ר הוועדה.

(מדברים ביחד)

ירון סולברג: ... מדרך הצגת השאלה.

יגאל שמעון: יש פה סעיף בהמלצות של ועדת הביקורת, אני שואל, האם המועצה רשאית, יכולה, מסוגלת חוקית לאשר השבה של כספים. השאלה אם אני יכול, אם זה סמכותנו.

חנה גולן: זה נכס שלהם.

ירון סולברג: זה לא שולם לעירייה, לכן אני מתפתל. אני מקבל בהכנעה את הביקורת. אני מתפתל כי השאלה מנוסחת לא נכון. לא צריך להשיב כלום, כי העירייה לא קיבלה כלום. זה לא שבקופת העירייה יש כרגע כסף שההורים שילמו. ההורים קנו טאבלטים או ציוד קצה אחר, אני לא בקיא בדיוק מה, קנו על פי החלטה, לא משנה כרגע, נקרא לזה החלטה של העירייה.

עדי ברמוחה: זה משנה מאוד...

ירון סולברג: מה שאני מבין, מה שמאיר מתכוון, זה שהעירייה תשלם להם-

יגאל שמעון: כן, זה מה שהוא אומר, להשיב.

ירון סולברג: דקה, דקה. לא, לא.

חי אדיב: זה לא להשיב, זה לתת להם מתנה.

ירון סולברג: סתם אחר כך אומרים שאני צועק. אני לא צועק.

יפה עזרא: ירון, במקום ספרי לימוד.

ירון סולברג: דקה, זה השלב הבא.

אביבה גוטרמן: זה לא רק זה. יש ספרים וחוברות שלא השתמשו בהם כל השנה. מחזירים את הכסף הזה להורים? לא.

ירון סולברג: קודם כל, אני לא משיב כספים. אתה אומר שאתה משתמש במילה הכי קרובה, אתה משפה אותם על הוצאה שהם עשו בעבר.

מאיר חלוואני: נכון, זה מה שנקרא קיזוז.

ירון סולברג: כן, אבל אתה לא משיב, כי הם לא שילמו לך. שנית, עולה שאלה, שאנשים קנו טאבלטים והם עדיין משמשים את הילדים לדברים אחרים.

חנה גולן: אם הם תקינים בכלל.

ירון סולברג: מממן להם טאבלטים חדשים, אחרי שהם השתמשו בזה וכו'. יש כאן

בעיה מסוימת. דבר שלישי זו ההערה שיפה העירה, שחלק מזה, זה היה במקום ספרי לימוד, שממילא, גם לפי חוזר המנכ"ל הם יכולים לשלם. ולכן, מבלי להביע כרגע דעה וכו', ברמה העקרונית מועצת העיר...

נוה גור: ... לא משלמים עליהם כסף. יש השאלת ספרים.

ירון סולברג: היה אז אפשר, 180 ₪.

נוה גור: אנשים קנו טאבלטים, כיוון שהיתה הנחיה בשנה הראשונה, ללא שאלה של ההורים. אמרו להם 'לכו לקנות טאבלטים, כי לא יהיו ספרי לימוד. זה אחד. שנית, ברמה הכספית, עלות של טאבלט היא קרוב ל-2,000 ₪, כולל הוצאות הביטוח שהיו.

ירון סולברג: לא נכון.

נוה גור: בשעה ששנה אחרי הם לא השתמשו בזה.

ירון סולברג: זה לא היה 2,000 ₪, ממש לא.

נוה גור: 1,500 ₪. ותסתכל על המספרים, תגייד לי אם אני טועה.

חנה גולן: זה לא נכון. הם התחלקו ל-3 קבוצות: אלה שקנו, אלה שקיבלו שידם לא היתה משגת, ואלה שקנו ספרים.

נוה גור: חנה, רוב התלמידים בבתי הספר בהוד השרון, רכשו מכספם, ובואו לא נדבר על ה-5 בכיתה שקנתה להם העירייה. אנחנו מדברים על הכלל ולא על הבודדים. על הכלל, הודיעו להורים באוגוסט ללכת לקנות, כי אין ספרי לימוד. ספרי לימוד אינם עולים כסף. אתם רוצים לדבר, בואו נדייק.

יגאל שמעון: נווה, אבל שוב אני שואל, ואתה גורר אותי עוד פעם לשאול.

נוה גור: אני לא גורר כלום, אני רק מדייק את העובדות.

יגאל שמעון: איך אני יכול לקבל החלטה להשיב כספים? איך?

(מדברים ביחד)

נוה גור: זה מה שאני אומר, לא היתה השאלת ספרים. רגע, מה זה לא היתה השאלת ספרים?

עדי ברמוחה: לא היתה תכנית כזאת.

(מדברים ביחד)

נוה גור: ממתי חוק השאלת ספרים קיים?

יפה עזרא: לדעתי...

נוה גור: ממש לא, ממש לא.

יפה עזרא: ממש כן.

נוה גור: יפה, אני אומר חד משמעית.

יגאל שמעון: את רוצה להעיר משהו יפה על זה או ענת?

יפה עזרא: אני אומר לך חד משמעית שלא היה אז.

נוה גור: זה שלא קיימת את חוק השאלת ספרי לימוד בהוד השרון, היתה חובה.

עדי ברמוחה: לא, לא.

נוה גור: בסדר, מאה אחוז.

ענת הדר: ... לפי אחוזים. ואם אתה לא הגעת לאחוז, חוזר מנכ"ל השתנה אחר כך. פעמיים שעיריית הוד השרון רכשה ספרי לימוד לילדים האלה, השוותה למחיר פה של הטבלט. זה הגיע לסכום של 700 ₪. הטבלט הזה לא היה...

נוה גור: ענת, יש לנו מחלוקת גם במספרים. אני מבין את יציאתכם להגנת הפרויקט.

ענת הדר: אנחנו בכלל לא מגנים על הפרויקט.

נוה גור: אבל הפרויקט הזה כשל, בואו נדבר על זה.

יפה עזרא: נעשו גם טעויות, נוה.

נוה גור: נכון, טעויות רבות. אני חושב שכולנו לא היינו יוצאים לדרך בדרך הזאת.

יגאל שמעון: יש לי בעיה עם הסעיף הזה.

נוה גור: אני לא ניהלתי את הדיון. תנהל אותו בבקשה עם היו"ר.

מאיר חלוואני: אני מנסה כאן להבין.

יגאל שמעון: יש לי בעיה, כי אין לי מה להשיב. אני לא יכול להשיב למה שלא קניתי. אני לא יכול להשיב את הכספים.

מאיר חלוואני: כנראה שלא הקשבתם קשב רב לפתיח שלי בעניין של הפרק הזה. יפה, אני מבקש שתשמעי את מה שאני רוצה להגיד.

יפה עזרא: כן, ברצון.

מאיר חלוואני: אני בפתח שלי על העניין של להיות יו"ר הוועדה על הפרק הזה, אמרתי וציינתי שאתם הייתם מאוד קשובים והצגתם את כל מה שצריך, ואני שמח על כך, וזה היה חשוב. לא חשבתי שפסחתם על משהו, ובסך הכל היה שיתוף פעולה מעולה.

אבל עדיין, אני חייב להקיש למשהו שאת אמרת, שמאוד-מאוד אקוטי,

כי זה הופיע בדו"ח המבקר. אני לא יודע עכשיו חוק או חוזר מנכ"ל. אם מבקר העירייה כתב שחייבים לפי חוזר מנכ"ל למפות את המוסדות האלה, ואתם אומרים שזה בא שנה אחרי, אז לדעתי גם בתהליך שנה אחרי זה לא נעשה. היה מקום לתקן את זה. 4 בתי הספר לא עברו מיפוי עם היכולת.

אני לא מתנצח, אני רק מחדד. אם הם מסוגלים לקבל מה שנקרא אינטרנט קווי, שאז זה היה מקל על כולם. עדיין אני דבק בעניין, שבמכתב שאתם הצגתם, אגף החינוך, דרך בית ספר רבין שענת הוציאה להורים, זה המכתב היחידי שראינו, לא מצוין שם על פי חוזר מנכ"ל, שהורים לא חייבים לקנות את המכשירים ולא חשוב בשום רמה מה מצבה. פשוט ולעניין. אתם הנחיתם לקנות.

עדי ברמוחה: זה היה נושא...

מאיר חלוואני: וחד משמעית אנשים קנו. ואחר כך לא חשוב מה הם עשו עם זה, הם קנו את זה למטרה של ללמוד עם זה. ואמרת, אני לא נגד מהתחלה, אני לא נגד טכנולוגיה. ממש לא. אבל חשוב שתדעו, שהורים שלדעתי גם מבעיות של ניסיון של מעמדות של תלמידים, כי בטח מישהו מאיתנו נפגש בזה בחייו עם ילדיו בתוך רצפות בתי הספר או מוסדות החינוך, למי יש, לא רוצה להגיד יותר גדול, אבל איזה יותר יפה ואיזה יותר מתאים, והוויכוח הזה של למה לו יש כזה ולי אין כזה, והורים בטח קנו שם דברים שהם לא יכלו לעמוד בהם. והם לא ידעו מלכתחילה שהם לא חייבים לקנות.

ואני בטוח שהעירייה עמדה לטובת אלה שלא יכלו. ואני שמח על כך. ואני בטוח שמי שהיה צריך ספרים גם קיבל. אבל עדיין, מישהו הוציא כסף מכיסו ולא מיצה את התהליך. זאת אומרת, שאם קניתי מכשיר עכשיו שהוא עולה 1,000 ₪, ושנתיים חסכתי לו השאלת ספרי לימוד, שזה בערך 600 ₪, עדיין יש לו איזה סכום.

יפה עזרא: לא היה אז השאלת ספרי לימוד, מאיר.

מאיר חלוואני: יפה, אני עשיתי, בתור יו"ר הנהגת ההורים, בבית ספר תל"י, ב-2008 פיילוט על זה, וההורים קיבלו השאלת ספרים. אז רק אני מבקש, תעזבו את זה, לא נכנס לזה.

יפה עזרא: תבדוק עם מנהלת ביה"ס תל"י

מאיר חלוואני: בסדר. אז אני רק אומר וחוזר, אני מציע לכם פשרה, לנו. בואו, אל תחזירו כסף. אבל מי שקנה בלשון המעטה.

אביבה גוטרמן: איפה זה, באיזה בית ספר?

יפה עזרא: לא היתה השאלת ספרים...

מאיר חלוואני: תנו לי רגע, רק שנייה, תנו לי בבקשה לסיים. אני מציע לא להחזיר כספים, אבל לתת איזשהו סוג של קופון או קיזוז לילדים שעדיין נמצאו במערכת או נמצאים, סליחה, נמצאים, וקנו את המכשיר הזה, ואחרי שנתיים או שנה וחצי הפרויקט נפל. בשביל שאנשים הבינו שגם הרשות יש לה אחריות, בסדר? וזה לדעתי יכול לעבור. אז תגידו מה דעתכם על זה.

אביבה גוטרמן: רגע, שאלה, יפה. בית ספר מגן ונווה נאמן היה השאלת ספרים, באיזה מקומות הטבלטים היו ששם...

מאיר חלוואני: בלפיד, ברבין.

יפה עזרא: קודם כל, בית ספר נווה נאמן ובית ספר המגן עשו השאלת ספרים ביוזמה של הורים.

אביבה גוטרמן: נכון, אני זוכרת. כן, נכון.

יפה עזרא: בתי הספר, באותה שנה 2015, לא היתה חובה של השאלת ספרים. החובה שמשד החינוך חייב מאוחר יותר אז היה יותר ברמה של משאל מול ההורים. ואם לא היה מעל אחוז מסוים, לא היתה השאלת ספרים מחויבת.

אביבה גוטרמן: נכון, זוכרת.

יפה עזרא: אנחנו, עיריית הוד השרון, רכשנו ספרים דיגיטליים לתלמידים על חשבון העירייה, בשנתיים האלה שמדברים עליהם, וההורים חסכו רכישה של ספרי לימוד, כשאת הספרים הדיגיטליים שהכנסנו לתוך המכשירים, קנתה העירייה.

נוה גור: אז יפה, תלמיד שקנה טאבלט, אל מול תלמיד שקנה ספרי לימוד, הם שילמו אותו דבר? אם תגידי שכן, אז אין לנו דיון.

יפה עזרא: ילד שקנה ספרי לימוד, שילם יותר.

נוה גור: לא, נו באמת.

יגאל שמעון: שנייה חברים, בואו נצביע על הנושא שלכם, למעט הסעיף האחרון. את הסעיף האחרון תחזירו לוועדה, תקיימו דיון, תשבו, ותבואו עם המלצות לאחת הישיבות הבאות, לגבי עם פיצוי, לא פיצוי, באיזו דרך לא דרך, משפטי לא משפטי. כי אני אגיד לך למה, כי אני לא יודע על מה אני מצביע עכשיו. אז לפחות תיקחו את זה לוועדה את הסעיף האחרון, ותבואו עם ההמלצות האחרות. בואו, נצביע כרגע ללא הסעיף האחרון בנושא הזה, כי אין לי מה להשיב. אני לא יודע מה אני משיב.

ומה קורה עם אחרים, ולמה אלה ששילמו, מה הפיצוי שלהם שהם קנו וגם כן? לא יודע. זה מה שאני אומר, קחו את הסעיף האחרון, תקיימו דיון ותחזרו עם המלצות, אחרי שתשבו עם היועץ המשפטי אם כן או לא ומה עושים.

אמיר כוכבי: מה תחזרו? באיזה הקשר תביא סעיף נפרד מסיכום דו"ח ביקורת לישיבת מועצה?

אביבה גוטרמן: למה? הצעה לסדר.

יגאל שמעון: הצעה לסדר. תביאו הצעה לסדר. אני בטוח שראש העיר הבא שייכנס לתפקיד, אני בטוח שהוא יאשר יותר.

אביבה גוטרמן: השאלה אם תהיה באמת ישיבה.

אמיר כוכבי: הצבעת פתרון, אבל תגיד איך זה מתקיים.

יגאל שמעון: ברור, יש חוות דעת משפטית. אוקיי?

אמיר כוכבי: איך אתה מעלה את זה?

יגאל שמעון: אני מעלה את זה ללא הסעיף האחרון.

אמיר כוכבי: לא, איך אתה מעלה את הסעיף האחרון...?

יגאל שמעון: הסעיף האחרון אנחנו אומרים שאנחנו לא דנים בו, לא מצביעים עליו. ומחזירים אותו לדיון נוסף בוועדת הביקורת.

אמיר כוכבי: את זה הבנתי גם ב-3 פעמים הקודמות שהסברת. אני שואל, איך אתה מביא את זה לדיון חוזר במועצה אחרי שהוועדה...

יגאל שמעון: כהצעה לסדר.

אמיר כוכבי: לא, זה לא יכול להיות הצעה לסדר. כי הוועדה שזכאית לדרוש מסמכים, לא זכאית להגיש הצעות לסדר.

יגאל שמעון: אה?

אמיר כוכבי: כן, ועדה לא יכולה להגיש הצעות לסדר.

יגאל שמעון: לא הבנתי, לא הבנתי.

אמיר כוכבי: אני רק רוצה לקבל תשובה. הוא מציע הצעה, שיסביר איך זה קורה.

מאיר חלוואני: כן, מה ההצעה, יגאל? עוד פעם.

יגאל שמעון: ההצעה שלי, שהסעיף של ההמלצה שלכם להשיב כספים-

אמיר כוכבי: אני לא מאמין, פעם חמישית אתה מסביר את זה? את זה הבנו.

יגאל שמעון: לא, הוא שאל.

אמיר כוכבי: לא, הוא גם רוצה לדעת איך מביאים את זה חזרה.

יגאל שמעון: מה זה איך? שבו עם היועץ המשפטי ותחליטו איך.

אמיר כוכבי: לא, אתה הצעת את זה עכשיו.

יגאל שמעון: אז אני אמרתי, תקיימו ישיבה אצלכם בוועדה, עם היועץ המשפטי.

עדי ברמוחה: אבל אתה אומר הצעה לסדר?

יגאל שמעון: מה שיחליטו?

עדי ברמוחה: אבל אין ישיבות מועצה מן המניין, אין הצעות לסדר.

יגאל שמעון: אין דבר כזה.

עדי ברמוחה: מה אתה לא מבין? מה אין דבר כזה?

יגאל שמעון: אל תגזימי? מה קרה לך? נו.

אביבה גוטרמן: רגע, יש לי שאלה, בעניין הזה של התשלום. נניח ואומרים 'אנחנו רוצים לקבל החזר'. איך עושים את החישוב?

יגאל שמעון: אני לא יודע.

אביבה גוטרמן: רגע, אני אשאל.

חנה גולן: זה נכס שכבר יש לו בלאי.

אביבה גוטרמן: לא, עזבי, עכשיו אני לא מדברת על טכני.

מאיר חלוואני: אין בעיה, תקחי בחשבון את הבלאי, גברתי המנכ"לית.

אביבה גוטרמן: רגע, לא רק בלאי. יגאל, אני באמת שואלת. אותם תלמידים חסכו את קניית הספרים, לפחות שנתיים?

נוה גור: לא.

אביבה גוטרמן: למה לא?

נוה גור: כי אחרי שנה...

עדי ברמוחה: הוא עשה לך את החשבון.

אביבה גוטרמן: למה, ספרים לא עולים כסף? כמה, מה הפער?

מאיר חלוואני: אמרתי, מדובר במאות שקלים.

אביבה גוטרמן: מאות שקלים לכל אחד?

נוה גור: כן, כן, כן.

אביבה גוטרמן: כמה עלה טאבלט? אתם קניתם...

נוה גור: הם קנו טאבלט באופן פרטני.

אביבה גוטרמן: ענת, כמה עלה טאבלט?

ענת הדר: 1,200 ₪.

אביבה גוטרמן: כמה עולה סל ספרים? לא עכשיו, כמה עלה אז?

עדי ברמוחה: אביבה, אבל אומרים לך...

אביבה גוטרמן: למה, זה מעניין, כי אם את רוצה לעשות חישוב-

ענת הדר: הספרים...

חנה גולן: ענת, תתקרבי, לא שומעים אותך.

עדי ברמוחה: אז אמרתי לך, 280 ₪ לשנה השאלת ספרים.

אביבה גוטרמן: אבל לא היתה שם השאלת ספרים. לא היה, חבר'ה. אם אתם רוצים, תעשו את הערך כמו שהיה. לא היתה השאלת ספרים.

נוה גור: הורים לא רכשו טאבלטים ב-1,200 ₪ אחד. הורים רכשו טאבלטים, חלקם גם בהרבה יותר כסף.

ענת הדר: זה לא נכון.

נוה גור: את יכולה להגיד 'לא נכון'.

ענת הדר: אבל אני הייתי שם.

נוה גור: גם אני הייתי שם כמודך, גם אני הייתי שם כמודך.

יגאל שמעון: טוב, נוה, חבל על הוויכוח.

נוה גור: ואני גם יודעי היטב איך התבצעה ההצבעה ברבין. אני יודע היטב. אז בואי לא ניכנס עכשיו לפרויקט הטאבלטים.

ענת הדר: ... טאבלט...

(מדברים ביחד)

יגאל שמעון: שנייה, אתם רוצים להביא את זה לישיבה הבאה?

נוה גור: שום 700-800 ₪, אלה לא המספרים.

ענת הדר: בדיוק...

נוה גור: ואתם חוזרים, אתם מסרבים לענות על שאלה.

מאיר חלואני: אני מבקש לאפשר לענת להגיד מה שהיא רוצה, אפשר?

יגאל שמעון: בבקשה. בואי, ענת.

ענת הדר: לא, אני...

אביבה גוטרמן: כן, תקומי, תעמדי.

ענת הדר: את שאלת מה העלות היתה של ספרי לימוד.

אביבה גוטרמן: נכון.

ענת הדר: אי אפשר לחשב אותה לפי 280 ש"ח השאלת ספרים, בגלל שלא היה בבתי הספר האלה.

אביבה גוטרמן: נכון.

ענת הדר: בנוסף, הסכום היה, גם של ספרים דיגיטליים שקנינו מהם, וגם לא בכל המקצועות למדנו בספרים דיגיטליים. במתמטיקה החלטנו ללמוד עם ספרים קשיחים, והעירייה קנתה גם את הספרים הקשיחים לכולם.

מאיר חלוואני: כמה זה עלה?

יגאל הררי: זה עלה משהו בסביבות 500-600 ש"ח לשנה לכל ילד.

חנה גולן: נכון.

נוה גור: למה החלטתם לקנות במתמטיקה את ספרי הלימוד, ענת?

ענת הדר: מכיוון שלא כמו שהצגתם, הפרויקט לא היה טוטאלי בכל המקצועות. אנחנו עבדנו בצורה מידתית, היו רק 12 שעות מתוך כל 33 השעות השבועיות שלמדו באמצעות טאבלטים.

נוה גור: סליחה, שנה אחרי שלימדתם גם מתמטיקה ואנגלית, הבנתם שהפרויקט הזה פוגע ברמה הפדגוגית.

ענת הדר: זה לא נכון, אתה יכול לראות...

נוה גור: אל תגידי לי 'לא נכון' כשאני מדבר בבקשה.

יגאל שמעון: היא יכולה להגיד לך, למה לא? מה, נוה? מה?

נוה גור: בבקשה, בואו נכבד אחד את השני.

ענת הדר: אני מכבדת אותו מאוד.

נוה גור: אז כשאני מדבר, אל תגידי לי באמצע 'לא נכון', בסדר?

חנה גולן: אבל שהיא תשלים.

נוה גור: קודם כל, את רוצה לדבר? אני אקשיב לך. אבל אני אומר חד משמעית.

ענת הדר: אני עונה. אתם שואלים, אני עונה.

נוה גור: אני מסביר שגם במתמטיקה ובאנגלית הלמידה היתה גם עם טאבלטים, אחד. שנית, אתם קיבלתם שנה אחרי החלטה שבמקצועות הללו אתם תפסיקו את הלמידה עם טאבלטים, כי הבנתם שיש פה בעיה פדגוגית וטוב שקיבלתם את ההחלטה הזאת.

שלוש, וזה החלק המהותי בדיון פה. אם תבואי ותגידי פה לפרוטוקול

שהורה שקנה טאבלטים שילם פחות מאשר הורה שקנה ספרי לימוד, זו אמירה שאין מאחוריה אמת.

יגאל שמעון: מאיר, אני מבקש. בוא, אם אתה רוצה להעלות את זה ללא הסעיף האחרון, ואת הסעיף האחרון להעביר אותו לדיון נוסף מול היועץ המשפטי, אין לי בעיה שאני אשתתף אתכם כדי לראות מה הפתרון, בבקשה.

מאיר חלוואני: אז אני מבקש, כמי שישב בראש הוועדה, וישבנו ודשנו על המדוכה הזו עדי ואמיר, וזה המסקנות שהגענו אליהם, ואני רוצה להצביע עליהן כמו שהן.

יגאל שמעון: אבל אי אפשר. אני לא יודע על מה.

מאיר חלוואני: אני עוד לא שמעתי שאי אפשר.

יגאל שמעון: אי אפשר, מאיר. אי אפשר להצביע על דבר שאני לא קיבלתי.

מאיר חלוואני: אבל אני עוד לא שמעתי שאי אפשר.

עדי ברמוחה: אז תצביע נגד.

יגאל שמעון: לא, איך אני יכול להעלות להצבעה דבר כזה? זה כמו שתגיד לי עכשיו אני מבקש לקבל החלטה שמחר.....

עדי ברמוחה: אבל אתה מעלה עוד הרבה דברים שאתה לא יכול. תצביע נגד.

יגאל שמעון: סליחה, מחר טרמפ יגיע למועצת העיר.

עדי ברמוחה: אוקיי. יאללה.

יגאל שמעון: נו, באמת, נו.

מאיר חלוואני: יש לי שאלה אליך. ואם הוועדה הזו תשב שוב יחד איתך ותחליט שכן צריך להחזיר כספים. אז מה יקרה?

יגאל שמעון: אז יושבים היועץ המשפטי וקובעים באיזה הליך אנחנו מסוגלים אם כן להחזיר, ואיזה חישובים לא. יכול להיות, שאתה פוגע בהורים האחרים ששילמו. הרי מה ההחלטה שלך אומרת? אנחנו נחזיר להם. אבל אלה שקנו, אני לא מחזיר להם, או אלה שקיבלו, הם לא ישלמו.

מאיר חלוואני: אתה כבר עושה את הישיבה של...

יגאל שמעון: אני רוצה שוויון. אני לא רוצה שהורה אחד יגיד 'תראה איך העירייה, אתם, נתתם להם', ואז תלכו אליהם, תגידו להם 'תצביעו בשבילי, כי נתתי לכם, אתם רואים?'. ואחרים ששילמו הם לא צריכים לקבל חזרה, אוי ואבוי. הם לא קשורים.

מאיר חלוואני: תשמע, מה שאמרת עכשיו מאוד מעליב את האינטליגנציה.

נוה גור: טאבלטים זה הפרויקט הלא שוויוני בעליל.

מאיר חלוואני: תצביעו לי, מה תצביעו לי.

יגאל שמעון: לא משנה, אני מדבר כאילו. אז אני לא חושב שמתפקידה של המועצה להשיב כספים כשהיא לא יודעת על מה ואיך היא קיבלה בכלל. כי היא לא שילמה את זה. לא שילמנו את זה.

מאיר חלוואני: אני מבקש את רשותך דקה התייעצות.

יגאל שמעון: בבקשה.

חי אדיב: זו בכלל לא התייעצות. יש יועץ משפטי, הוא יחליט. אף אחד אחר מפה לא מחליט אם להחזיר כסף או לא. טוב, יגאל, על זה לא מדברים, נקודה. יועץ משפטי, שום החלטה במועצת העיר תהיה על להחזיר או לא להחזיר כסף, בלי חוות דעת משפטית וכלכלית.

נוה גור: מאיפה אתה מחליט את זה? מי שמך להחליט את זה?

חי אדיב: הגזבר ואתה תחליטו.

נוה גור: אתה לא מחליט דבר כזה.

חי אדיב: אני מחליט, בטח.

מאיר חלוואני: איך אתה מחליט.

חי אדיב: כל החלטה שלכם היא לא רלוונטית.

נוה גור: קודם כל, ברוך הבא. דבר שני, אתה לא יכול להחליט החלטה כזאת. יש המלצה וצריך לדון.

(מדברים ביחד)

נוה גור: תתפלא, תתפלא. אתה יכול ללכת גם, דרך אגב.

יגאל שמעון: 5 דקות הפסקה. ירון, תשבו ביניכם.

חנה גולן: מה, הפסקה עכשיו?

יגאל שמעון: כן, 5 דקות הפסקה. אני לא הולך להצביע על זה.

***** הפסקה *****

יגאל שמעון: מאיר, תודה, בבקשה.

מאיר חלוואני: אין לי מול מי לדבר, אני לא רואה פה אף אחד.

יגאל שמעון: אל תגזים.

מאיר חלואני: לא, כאילו הכוונה...

יגאל שמעון: הציבור שומע, זה מוקלט בשידור ישיר.

עדי ברמוחה: איפה היועץ המשפטי?

יגאל שמעון: אפשר לקרוא ליועמ"ש?

עדי ברמוחה: אפשר לקרוא לחברי המועצה?

(מדברים ביחד)

מאיר חלואני: החלטנו להחריג את הסעיף הזה. אבל, קשה לי להגיד מה שאני הולך להגיד, אבל אני סומך עליך שתביא את זה תוך פרק זמן שנקבע עכשיו כולנו פה על שולחן המועצה לדיון מיוחד בעניין הזה, כי זה מה שאמרת שיקרה. ואתה מוזמן להיות בדיון אצלנו המקדים אם אתה רוצה.

חיים שאבי: תגיד, יש לנו זמן שתבזבזו לנו את הזמן על השטויות האלה?

מאיר חלואני: בלשון המעטה, חיים, אל תפריע. בכל מקרה. אני מבקש, בואו נקבע לוח זמנים מסודר לעניין הזה. אני רק מבקש, בהמשך למה שענת אמרה ויפה, תציגו לנו בבקשה גם את המסמכים המסודרים של העלויות של כל הדברים האלה. שמי שקנה טבלט-

יגאל שמעון: בדיון הפנימי.

מאיר חלואני: כן, בדיון הפנימי.

יגאל שמעון: אין בעיה, תזמן. אין לי בעיה.

מאיר חלואני: לא, לא, לא אין לך בעיה. אין לך בעיה זה נשמע רע. תגיד לי כמה זמן.

עדי ברמוחה: תן הנחיה.

מאיר חלואני: בוא, תנחה עכשיו כהחלטה, שאנחנו תוך חודשיים ימים דנים בזה על שולחן המועצה, ותספקו את כל מה שצריך.

יגאל שמעון: בואו נעשה דבר כזה. אחרי שתסיימו ותגישו את המסקנות ואת ההמלצות בנושא הזה, מיד אחרי זה נביא את זה לישיבה הבאה. אוקיי?

מאיר חלואני: יגאל, כל מה שאני אומר, יש לך הצעה חליפית.

יגאל שמעון: אז אני אומר.

מאיר חלואני: לא, אתה לא אומר. בוא נקבע לוח זמנים.

יגאל שמעון: אני לא יכול להגיד לך חודשיים, ואתם לא תסיימו.

מאיר חלואני: אנחנו נסיים.

יגאל שמעון: אז מה, אני אקבל החלטה שהיא לא תואמת? אחרי שנסיים את ההליך של הבדיקה עם המלצות, מה שנקבל באותה ישיבה, היא תידון בישיבה לאחר מכן.

מאיר חלוואני: אז אני מבקש שהחלטה תהיה בהגדרה של זמן, עד 3 חודשים.

יגאל שמעון: אז אני אמרתי.

מאיר חלוואני: עד 3 חודשים. בסדר?

חיים שאבי: אני מציע 2019.

מאיר חלוואני: חיים, אל תפריע, בחייך.

חיים שאבי: לא, זה מוגזם מה שאתם עושים.

מאיר חלוואני: ואני מבקש גם להציג לנו את כל מה שעלה לאורך הדרך, מה שילמה המשפחה, כמה עלו ספרים... מסודר.

יגאל שמעון: אבל זה בישיבה הפנימית תעשה את זה, שלכם.

מאיר חלוואני: בסדר, לא, לא. שאני אקבל את זה, שאני לא ארדוף אחרי זה.

יגאל שמעון: אתה לא תרדוף, אני בטוח שייתנו לך היום כולם.

מאיר חלוואני: אז זה סגור?

יגאל שמעון: אז אנחנו נקיים הצבעה, לא כולל הסעיף האחרון. אוקיי? ברשותכם חברים, לא כולל הסעיף של ההשבה. מי בעד?

ירון סולברג: אני לא רוצה להפריע להסכמות, אני בעד הסכמות, תמשיכו לגבש אותן. אבל מבלי להתפרש, שהדברים שלי יתפרשו כאילו עכשיו אני אומר האם מותר או אסור להחזיר, אני לא נכנס לעניין הזה, מעבר למה שאמרתי. אני רק כן רוצה לומר, שככל שמתקרבים למועד הבחירות, כל החלטה מהסוג הזה להחזיר כספים נתפסת כאיזשהו תשלום שהוא עלול להתפרש כבעייתי. אוקיי? אני לא אומר, אם זו לא שנת בחירות, האם אפשר או אי אפשר, אני לא אומר.

אבל אני אומר, מה שבטוח, שככל שמתקרבים למועד בחירות, זה נתפס כמשהו שהוא יותר בעייתי. אז אם אתם עכשיו מדברים על ציר הזמן, שהולכים לחודש, חודשיים, שלושה, ואולי ביוני או יולי יבוא, אני אומר מראש שלא יגידו 'ירון, לא אמרת כלום'. אז תיקחו שאני גם אשקול את זה בזמן הרלוונטי. אם אני אשאל אני אביא את זה לידי ביטוי.

מאיר חלוואני: זה מביא אותי לחשוב שאנחנו משאירים את ההצעה כמו שהיא. מפני שאם יהיה מצב-

אביבה גוטרמן: אבל למה אתה צריך חודשיים?

מאיר חלוואני: ... מסוגל לפסול את זה... שאנחנו נחליט איזושהי החלטה.

חי אדיב: אז תיקחו חודשיים במקום 3 חודשים.

אמיר כוכבי: אבל ציר הזמן תלוי בשיתוף פעולה שלהם.

אביבה גוטרמן: למה חודשיים? מה כזה סיפור?

יגאל שמעון: אני מעלה להצבעה, לא כולל הסעיף האחרון, חברים. מי בעד?

נוה גור: לא, אתה לא, אתה צריך לתת הצעה חלופית.

יגאל שמעון: אני אמרתי.

אביבה גוטרמן: כמה צריך? אני לא מבינה, זה כזה מסובך? למה צריך חודשיים?

מאיר חלוואני: מישוהו כתב, זה כתוב?

יגאל שמעון: כן, זה לפרוטוקול. מה, אתה לא שמעת מה אמרתי? אני אמרתי לפרוטוקול, מאיר, נו.

נוה גור: מצביעים על סעיף 15, ובמקום סעיף 16, ההגדרה של הוועדה, מספר 16, אומרת שהוועדה לענייני ביקורת תתכנס, ידונו ותוך חודשיים ימים ידונו בו שוב פעם בישיבת המועצה.

יגאל שמעון: יוחזר לישיבה.

נוה גור: בסדר? זהו, אפשר להצביע?

אביבה גוטרמן: כן, יאללה, נו.

יגאל שמעון: אוקיי, פה אחד, חברים?

חיים שאבי: לא, אני נמנע.

יגאל שמעון: אוקיי, פה אחד, חיים שאבי נמנע.

אביבה גוטרמן: חיים, למה אתה נמנע?

חיים שאבי: אני רוצה לקבל את כל ההמלצות של המבקר.

הצבעה:

11 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, כנרת אלישע כהן, משה חנוכה, יואב רוזן, נוה גור, מאיר חלוואני, עדי ברמוחה, אמיר כוכבי, נדב דואני, אביבה גוטרמן.

1 נמנע: חיים שאבי

החלטה מס' 99/18:

מועצת העירייה מקבלת את המלצות וועדת הביקורת – בנושא פרויקט הטאבלטים, פרט לסעיף מס' 16 שיובא לדיון נוסף בוועדת הביקורת, אשר תובא לדיון חוזר במועצת העירייה בתוך חודשיים.

- נוה גור:** דבר אחד יש פה טעות ואני מתקן, במסגרת הדיון
- נוה גור:** סליחה שנייה, יש פה עוד 2 דברים אחרונים במסגרת הדיון. של הוועדה, היתה עוד המלצה שלא רשומה פה, כי היא היתה המלצה חיצונית לכלל הדברים הללו, שגם עליה הצבענו, ואני מציג אותה.
- דובר:** רגע, הצבעת בהצבעות על הטאבלטים?
- נוה גור:** לא, לא.
- דובר:** אז תגיד. סליחה, שיהיה ברור. לא, מותר לי להצביע פה. כאן מותר לי, גם דיברנו על זה.
- מאיר חלוואני:** אבל איך הוא 'פה אחד' בלי הצבעה? לא חשוב.
- נוה גור:** לא, אבל מותר לי, דרך אגב, דיברנו על זה. יש המלצה שקיבלה הוועדה, יגאל, שכל הקלטות הישיבה של ישיבות הוועדה, ב-4 השנים האחרונות, יפורסמו באתר העירוני. יש הקלטות של כל הוועדות, עשינו הצבעה ושההקלטות הללו יועלו לאתר העירוני, והיתה החלטה ברוב מוחלט.
- יגאל שמעון:** רק שנייה, החלטה של מי?
- עדי ברמוחה:** של הוועדה.
- נוה גור:** של הוועדה.
- יגאל שמעון:** בדקתם עם המנמ"רית אם זה אפשרי בכלל?
- נוה גור:** לא, אני לא תפקידי לבדוק.
- יגאל שמעון:** בטח, חייב לבדוק את זה.
- עדי ברמוחה:** אנחנו ממליצים.
- יגאל שמעון:** אתה לא יכול להגיד 'אני רוצה' תבדוק אם זה ניתן, מתי ניתן, מה העלות, מה זה מחייב.
- נוה גור:** יגאל, אני אענה לך על זה.
- חנה גולן:** לפרוטוקול אפשר.
- יגאל שמעון:** אתה לא יכול להגיד 'תביאו לי את הירח, מי בעד, מי נגד, אני רוצה שזה יקרה', זה לא עובד ככה.
- נוה גור:** אני אענה לך. אתה קיבלת המלצה פה.
- יגאל שמעון:** אוקיי, ובדקת עם היועץ המשפטי אם ניתן או לא, יכול להיות שזה לא חוקי.

נוה גור: אם לא חוקי, שיגיד. אתה קיבלת המלצה פה, סתם דוגמא לתת לך, למחשב את הביקורת במחלקת התברואה. אני לא בדקתי את המשמעויות, אתה המלצת וקיבלת את ההמלצה הזאת, כמו בכל אחד מהנושאים.

יגאל שמעון: זה לא אותו דבר.

נוה גור: זה בדיוק אותו דבר.

יגאל שמעון: זה בכלל לא אותו דבר.

נוה גור: לכן, בוא לא נתבלבל.

יגאל שמעון: יש שם בעיה. לפרסם ישיבות ועדת ביקורת, יש שם בעיה משפטית.

עדי ברמוחה: לא, אין בעיה. ברגע שפורסם הדו"ח, אין בעיה.

יגאל שמעון: לא, זה לא אותו דבר. טוב, בבקשה, אדוני היועץ המשפטי.

נוה גור: ירון, ברשותך, כי יש פה יותר מידיי רעש, ואני לא מצליח אפילו להגיד משפט. קודם כל, חשוב לי לומר. הדיון הזה שבוא נסיים אותו, כי יש עוד דברים לדבר, הדיון הזה עוסק בהמלצות ועדת הביקורת. זו עוד המלצה שהיתה עליה הצבעה, וקיבלו עליה החלטה מבחינה פרוצדוראלית, זה אחד.

שנית, אם אתה חושב שיש עם זה מניעה, אז תתייחס, וברשותך אחרי זה אני רק אומר עוד משפט סיכום שנוכל לסיים, בבקשה.

ירון סולברג: אין לי כרגע דעה, אני רק צריך לכתוב בעניין הזה חוות דעת, ואני רוצה להסביר מדוע קיימת בעיה. משום שכל הרעיון של ועדת ביקורת, כל הרעיון של השיח הוא לאפשר פתיחות מירבית כדי לתקן, על מנת שאנשים יוכלו להתבטא בצורה פתוחה, חופשית, מלאה. אני חושב שהערך הזה הוא ערך מקודש. דהיינו שכמו כל תחקיר, חשוב שאמירת האמת תהיה לפני הכל, ושאנשים גם לא יחששו ממה יהיה כשהדברים ייצאו מהחדר ויתפרסמו, יקבלו הד כזה או אחר. זה התהליך הנכון.

אני לא פוסל לעתיד פרסום פרוטוקולים של ועדת ביקורת, זו כבר אמירה ערכית שצריך להכריע בה, האם רוצים את זה, ומה זה עלול לגרום לשיח בתוך ועדת ביקורת, אם יידעו שהפרוטוקולים מפורסמים לציבור.

מה שאני כן יודע להגיד, מבלי שדעתי עדיין מגובשת באופן מלא, אבל כרגע, זה שלגבי העבר, להחליט פתאום עכשיו שמעלים את כל הפרוטוקולים שאנשים לא ידעו שהפרוטוקולים יעלו והם לא עלו אף פעם לאתר ויפורסמו, אני חושב שעלולה להיות עם זה בעיה.

ולכן, אם רוצים באמת נניח ליצור מציאות אחרת, אני לא מתנגד. אני חושב שאם קובעים את הכלל הזה מראש ואומרים - הפרוטוקולים יעלו, אני לא רואה שום בעיה שהפרוטוקולים בעתיד, גם של ועדת ביקורת, יעלו לאתר האינטרנט העירוני. ואז כל אחד ישקול מה הוא רוצה להגיד, מה הוא לא רוצה להגיד, וזה בסדר גמור. אבל כללי המשחק יהיו ידועים מראש. אוקיי? וזה לדעתי מאוד חשוב.

זו עדיין לא חוות דעת. אם תרצו, אני אכין משהו בעניין אחרי שאני אשקול את הדברים בכובד ראש. אבל על פני הדברים, להחליט שפתאום לאחור מעלים לאתר האינטרנט שאנשים לא ידעו, זו שאלה מאוד כבדת משקל, ואני מציע גם לשקול לגבי העתיד, על אף שזה תקין וחוקי וכו', לשקול מה זה עלול להביא לעבודת הביקורת. אולי זה לא יפגע בה והיא תהיה בסדר גמור, ואולי זה יגרום לאנשים לפחד מלהגיד הכל, כיוון שיש תמלול והפרוטוקול יעלה למעלה. צריך להחליט לפעמים מה יותר חשוב.

עדי ברמוחה: אתה אומר פה דברים מאוד-מאוד חמורים אם אנשים יצטרכו בגלל זה לפחד, זה א'.

חיים שאבי: אז אל תעלו את זה.

עדי ברמוחה: בטח שכן נעלה לאתר.

ירון סולברג: ... של תחקירים זה א'-ב'.

חיים שאבי: בסדר, אז אולי אנשים יחששו, מה לעשות.

עדי ברמוחה: אחרי שפורסם דו"ח הביקורת והתקיים דיון, אין מניעה, וגם דיברנו על זה כשעלתה ההצעה שלי לסדר לגבי הפרסום של פרוטוקולים של דו"חות הביקורת, של ישיבות הוועדה. ואחרי שפורסם הדו"ח, גם אז אמרת שאין מניעה לפרסום הפרוטוקולים.

ירון סולברג: השאלה מה את מגדירה פרוטוקול? אם את מגדירה פרוטוקול סיכום דיון שהמבקר או המזכירה של המבקר היתה מוציאה בעבר, זה פרוטוקול מסוג אחד.

עדי ברמוחה: אתה ראית פרוטוקול של ועדת ביקורת?

חנה גולן: תמלול.

ירון סולברג: יש תמלול. לא יודע, תמלול זה דבר אחר.

יגאל שמעון: הוא מדבר על תמלול, נו.

נוה גור: גם התמלול עולה, דרך אגב.

ירון סולברג: אם את מדברת איתי על פרוטוקול שגלית היתה מעלה, היתה מוציאה

בדרך כלל, אני לא רואה עם זה בעיה, כי הוא פחות מפורט. תמלול מלא זה דבר אחר.

אמיר כוכבי: פרוטוקול החלטות מול תמלול מלא, כמו בוועדה.

ירון סולברג: נכון. אני חושב שיש הבדל, כן. אני חושב שפרוטוקול החלטות, פרוטוקול בכלל שהם עושים, אין שום בעיה להעלות לאתר באופן מידי. אבל תמלול אני כן חושב שצריך... מפה ואילך.

נוה גור: ירון, המצב הנוכחי היום בעיריית הוד השרון, זה שלמעט דו"חות מבקר העירייה, לא מפורסם שום דבר נוסף. לא פרוטוקולים, לא הקלטות, לא סיכומים, לא שום דבר. ולכן, לאור מה שאתה אומר, אני גם שואל שאלה. אפשר להחליט, האם דנים לזה לעתיד לבוא או לאחור, אפשר להסכים או לא. חלק מהדברים שאמרת אני מסכים וחלק לא.

אבל בסופו של דבר, אם אתה אומר שבכל מקרה אתה רוצה להוציא חוות דעת, אז תגיד, גם אם זה לעתיד וגם אם זה לאחור. אם אתה אומר 'בכל מקרה תידרש לכם חוות דעת', אז בוא, תכין לנו חוות דעת שאומרת את עמדתך. אם עמדתך תהיה, אני כבר אומר עכשיו, שלא ניתן להעלות שום דבר, אני אומר עכשיו בצורה הכי ברורה, אני אפנה לכל גורם כדי לגרום לך להשתכנע-

ירון סולברג: זה נשמע כמו...

נוה גור: לא, חלילה, חלילה, חלילה. לא, להיפך.

ירון סולברג: אני ישר חושב על דברים חשוכים...

נוה גור: אני אפנה לקבל חוות דעת נגדית. סליחה, אל תזלזל בזה.

ירון סולברג: לא, אבל זה נשמע נורא.

נוה גור: אתה אמרת שצריך חוות דעת, אז אני מתייחס.

ירון סולברג: אתה אומר לי 'אם תכתוב ככה בחוות הדעת'...

נוה גור: אני אומר שחשיבות-

ירון סולברג: אתה אומר לי מה תעשה אם אני אקבל חוות דעת, שתפנה לכל זה... זה לא לעניין.

נוה גור: ירון, זה לא לעניין שיש חשש לדבר בוועדת ביקורת.

ירון סולברג: זה לא לעניין?

נוה גור: זה לא לעניין.

ירון סולברג: זו מציאות, זו מציאות.

- נוה גור:** אם זו המציאות, בוא נתקן אותה. בשביל זה באנו לפה.
- ירון סולברג:** זה גם בתחקירים בצבא, וזה בכל מקום.
- נוה גור:** מאה אחוז.
- ירון סולברג:** כאשר עושים... נוקבים ואמיתיים, זה הכל.
- נוה גור:** מצב הדברים, שכרגע אין לוועדת ביקורת, אחת הוועדות החשובות, שום שקיפות ביחס לציבור. נקודה, זהו. עכשיו, אם רוצים לעשות עם זה משהו או לא, תחליט, במרחב החוק שלך. אמרתי בצורה כנה, שאני חושב בצורה שונה ממך, וחושב שצריך לייצר שקיפות שם. ואם אתה רוצה להגיש חוות דעת בכל מקרה...
- ירון סולברג:** אני לא אמרתי לצורך שקיפות, אני לא התבטאתי בקשר לשקיפות.
- עדי ברמוחה:** הוא לא אמר עדיין את דעתו.
- נוה גור:** טוב, מה אתה רוצה עכשיו לומר לגבי ההצבעה הזאת? יש מניעה להצביע?
- ירון סולברג:** לא, כרגע אתה מתייחס להמלצה שלא כתובה כאן.
- נוה גור:** לא, לא. הטעות היא שלי בסיכום.
- ירון סולברג:** לא אמרתי של מי הטעות. אני רק אמרתי, אתה מתייחס להמלצה שלא כתובה.
- נוה גור:** אני מחדד, ההמלצה הזאת הועלתה במסגרת פרוטוקול הוועדה שצורפו לכל החברים. היתה הצבעה בנושא הזה.
- ירון סולברג:** אני לא מחפש פורמליסטיקה, משום שזה לא היה בדו"ח המבקר.
- נוה גור:** אז אי אפשר להצביע על זה?
- ירון סולברג:** אני לא מתייחס לזה. אני רק אומר, אם אתם רוצים לקבל החלטה לגבי להעלות את הפרוטוקול ואת התמלילים של שנים קודמות, אני הייתי מבקש לגבי השאלה הזאת, לתת חוות דעת. רק בנקודה הזאת.
- נוה גור:** באיזו נקודה? אני לא צוחק.
- ירון סולברג:** רק בנקודה, של אם אתם מקבלים החלטה להעלות את התמלילים של הדיונים-
- נוה גור:** זה עלה בהצבעה שלנו. זה מה שאני אומר.
- ירון סולברג:** אם זאת ההחלטה שאתם רוצים... אז רק עליה אני רוצה לתת חוות דעת.
- עדי ברמוחה:** לא תחמנו את הישיבה הזאת בזמן?

ירון סולברג: לא.

עדי ברמוחה: בסדר יום ראיתי 18:00 עד 20:00, אולי אני לא קוראת נכון.

חנה גולן: נו, אבל מה לעשות? לא להתייחס?

עדי ברמוחה: תחמו בזמן כל ישיבה.

ירון סולברג: לא, שאלת אם אתם תחמתם.

עדי ברמוחה: תחמו בזמן בסדר היום.

חיים שאבי: ... לעשות סדר...

יגאל שמעון: מה קרה? סיימתם לדבר? אתם לא רוצים תשובות על מה שאנחנו רוצים לעשות בעקבות דו"ח המבקר. תנו בבקשה למנכ"לית. בבקשה, המנכ"לית תציג את ההתייחסות של העירייה.

חנה גולן: מונח לפניכם הדו"ח לתיקון ליקויים כפי שהוא עדכני לעת הזאת, הוא לא הסתיים. הנהלת העירייה מברכת על ביצוע דו"ח מבקר העירייה מספר 23 לשנת 2016. עם קבלת הדו"ח, ועל פי הנחיית ראש העירייה, מונו צוותים לתיקון ליקויים על פי הנושאים בדו"ח. צוותי תיקון הליקויים לומדים את ממצאי הדו"ח ופועלים לתיקון הליקויים על פי המלצות מבקר העירייה, במטרה למנוע הישנות הליקויים בעתיד.

עבודת הצוותים מתחילה ללא דיחוי, והרבה לפני דיון במועצת העיר, למרות הכתוב בפקודת העיריות, סעיף 170(ג)(1)(א). אני לא אקריא את הכל, אבל בפקודת העיריות כתוב שהצוותים מוקמים לאחר דיון במועצת העיר.

מצורף בזה דו"ח ובו התייחסות הצוותים לתיקון ליקויים (הנספחים לדו"ח הוגשו למבקר העירייה ולחברי הוועדה לענייני ביקורת עוד בטרם התקיים דיון במועצה). חשוב לציין כי הצוותים ממשיכים בעבודתם, להשלמת תיקון הליקויים, וכן יישום החלטות במועצת העיר. אם תעיינו בזה אז תראו שהצוותים מונו ב-21.5.17, כשהדו"ח נמסר לראש העירייה ב-1.4.17. מיד עם קבלת הדו"ח, אנחנו הקמנו את הצוותים והם ממשיכים לעבוד.

אני מכאן רוצה לבקש מהמבקר, חלק גדול מהליקויים מסומנים כתוקנו. אני רוצה לבקש מהמבקר ככל שתהיה ידך משגת, לבקר את הדו"ח שלנו ולבחון האם אמנם איפה שמסומן V מושלם, האם השלמנו את המשימות. תודה רבה.

יגאל שמעון: תודה, הישיבה הסתיימה.

נוה גור: רגע, משפט אחרון למנכ"לית גם. אחד - יש דיון שמתקיים בוועדה בכל

מקרה, צריך לקיים אותו בקשר לדו"ח הליקויים, על פי דין, נכון
אדוני המבקר? יש דיון בדו"ח הליקויים?

חנה גולן: לא.

מוטי פרוינד: הם צריכים להגיש אחת ל-3 חודשים את התקדמות תיקון הליקויים,
לדווח לוועדה, אבל אין דיון.

נוה גור: אחת ל-?

מוטי פרוינד: אחת ל-3 חודשים, אם אינני טועה.

נוה גור: זאת אומרת, מתי הם אמורים להגיש את הדו"ח הזה?

מוטי פרוינד: אחד הם כבר הגישו.

נוה גור: לא, זה הגישו, אבל צריכים להגיש אתה אומר.

מוטי פרוינד: אחד הגישו בנובמבר.

חנה גולן: אני אקריא. מתוך דיני העיריות. עובדי העירייה, חברים בצוות לתיקון
ליקויים שמונה לפי הוראת סעיף 21(א) לחוק מבקר המדינה, זה
מסביר מי הם, הצוות יידון בדרכים ובמועדים לתיקון ליקויים
שנמצאו בדו"ח שהגיש מבקר העירייה ושנדון על ידי המועצה לפי סעיף
170(ג). לפי העניין, ובדרכים למניעת הישנותם של ליקויים בעתיד.

הצוות יגיש את המלצותיו לראש העירייה בתוך 3 חודשים מיום שדו"ח
מבקר העירייה נדון על ידי המועצה. והדיווח לוועדה לענייני ביקורת
על יישום המלצותיו, אחת ל-3 חודשים. כלומר בעוד 3 חודשים מהיום
הצוותים יגישו לראש העירייה את הדו"ח אחרי הדיון במועצת העיר.

נוה גור: מאה אחוז.

חנה גולן: תודה.

יגאל שמעון: אוקיי, תודה רבה לכולם.

חי אדיב: תודה רבה, תודה רבה.

יגאל שמעון: הישיבה הסתיימה.

חי אדיב

ראש העירייה

